

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

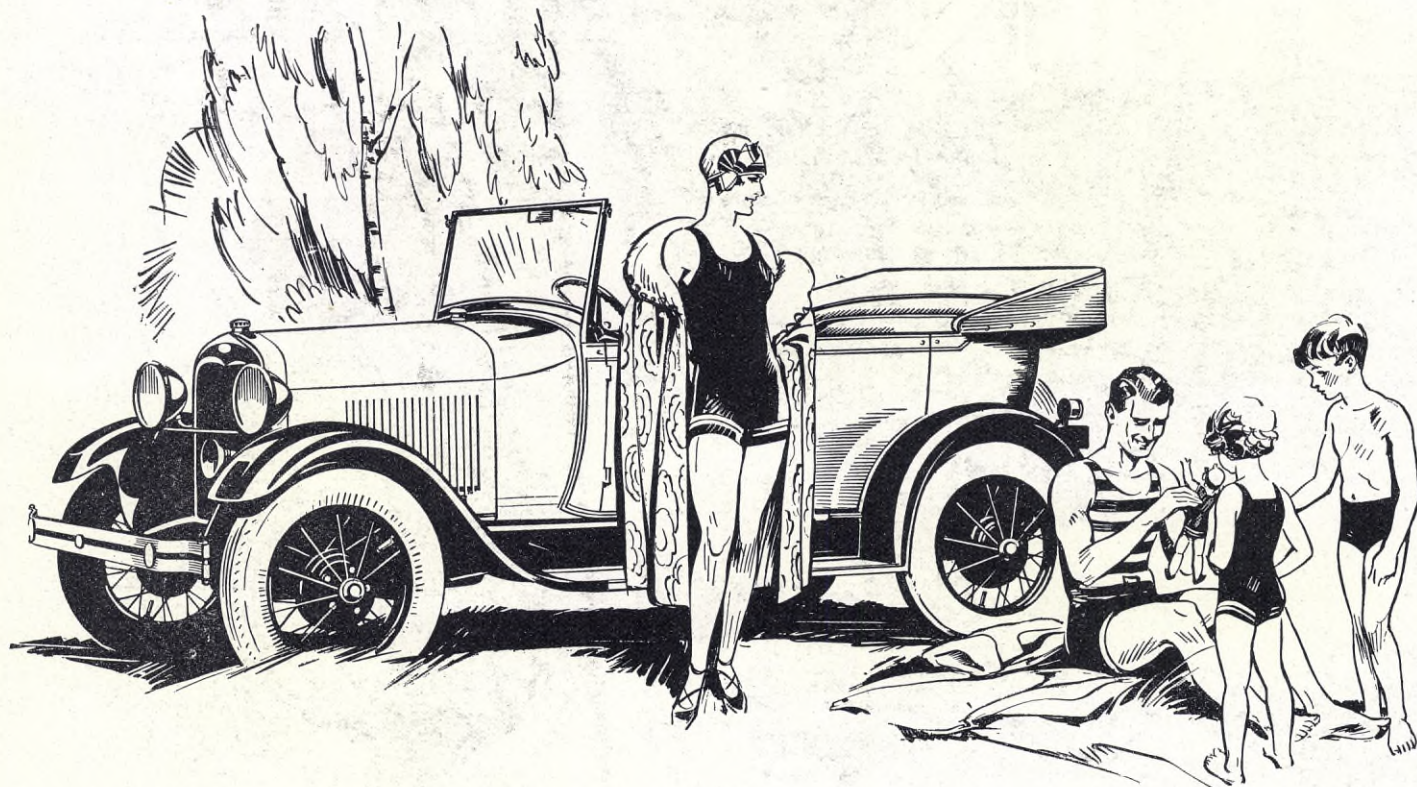
IDUN

UR
INNEHÅLLET:
TVÅ SOM VI TÄNKA PÅ
av Annie Åkerhielm
DAMERNA PÅ SUNDS-
VALLSUTSTÄLLNINGEN
DOM SÄJER ATT ---
av Julia Svedelius
Frevliga och unika bilder
för Idun från seglar-
dagarna i Sandhamn

ÖST OCH VÄST MÖTAS---
SOM RIVALER!

Smått seglarherrskap
i Sandhamn

Vad kan Ni mera önska

Längtan efter en egen bil är väl aldrig så stark som när sommaren kommer, och man önskar sig ut med barn och blomma i Guds fria natur till sol, luft och uppfriskande bad. Hittills har det dock varit ett lyckligt fåtal förbehållet att kunna äga en verklig kvalitetsvagn, då kostnadsfrågan lagt hinder i vägen för det stora flertalet. Den nya Fordvagnen, om vars utomordentliga prestationer så mycket skrivits och berättats, har dock fört oss ett stort steg närmare drömmens förverkligande.

Bestäm Eder att själv provköra en av de nya, vackra Ford-modellerna. Edert kritiska öga kan ej undgå att

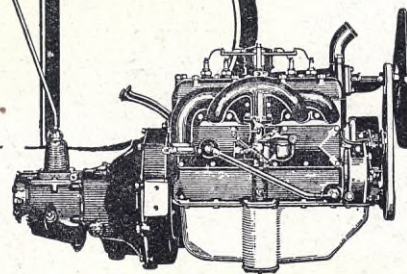
lägga märke till den trevliga, praktiska utrustningen och den ändamålsenliga placeringen av manövreringsorganen. Sätt Eder till rätta i det bekväma föraresätet och kontrollera, hur lätt Ni sköter koppling, fotbroms och gaspedal. Märk, hur behaglig ratten känns, och hur otvunget Ni når växelspak och handbroms — utan att behöva sträcka Eder eller luta Eder framåt. Ni blir förtjust, då Ni märker, hur lätt och ljudlöst Ni växlar in ettan — tvåan — trean — blott med en obetydlig tryckning på växelspaken. Känn, hur lugnt och jämnt den kraftiga motorn kopplas till, då Ni släpper upp kopplingspedalen, och hur kvickt vagnen

skjuter fram vid en lätt tryckning på gaspedalen. Den nya Fordvagnen är med rätta berömd för sin snabbhet och acceleration och överträffas häruti ej ens av ferdubbelt dyrare vagnar. Lägga märke till, hur väl vagnen ligger på vägen även vid hög fart, hur lugnt och utan krängning den går genom kurvorna, hur suveränt den tager backarna, och hur mjukt och elegant den saktar av och stannar, då Ni med en obetydlig rörelse av foten sätter de effektiva, kraftiga fyrhjulsbromsarna i funktion.

Först då Ni själv kört den nya Fordvagnen, förstår Ni att till fullo värdesätta dess gedigna egenskaper.

FORD

Pris: Tudor Sedan kr. 3.350:—, Roadster kr. 2.675:—, Kupé kr. 3.350:—, Sport Kupé kr. 3.575:—, Phaeton kr. 2.725:—.
Alla priser f.o.b. Stockholm, Göteborg, Malmö

F O R D M O T O R C O M P A N Y A / B S T O C K H O L M

Gör drömmen till verklighet

*Bevara flick-
årens vackra hy*

Kanske skapa skönhet, charme och ungdom icke alltid romantik, men säkert bidra de därtill. Få äro väl de läsare av boken för dagen, som icke föreställa sig hjältinnan i besittning av dessa egenskaper.

För att göra sina drömmar till verklighet söker den moderna kvinnan hålla sig ung så länge hon kan, att göra sig själv så naturligt tilldragande som möjligt och förlitar sig i övrigt på sin intelligens och klokhet. Tack vare de moderna reglerna för skönhetsvård ha tusenden av kvinnor nått förvånansvärt långt i den vägen.

Experterna säga, att dessa regler framför allt börja med hudens befriande från allt smuts och damm, som äro en fara för skönheten. Detta betyder användning av vatten och tvål. Hela hemligheten består blott i vilken tvål som användes. Endast en verkligt god toilettvål bör användas till ansiktet.

Efter experternas anvisningar övergå allt flera och flera kvinnor till bruket av Palmolive's balsamiska skum på detta sätt.

Följ naturens enkla regel

Tvätta ansiktet omsorgsfullt med den milda Palmolive-tvålen. Massera löddret varsamt in i huden. Skölj därefter grundligt, först med varmt och därefter med kallt vatten. Om huden har benägenhet att bliva torr, använd då en smula god Cold cream — det är allt. Gör detta regelbundet, i synnerhet på aftonen. Använd puder och smink om Ni vill, men låt det aldrig sitta kvar över natten. Det måste tvättas bort om ej pormaskar och andra orenheter skola bliva följden.

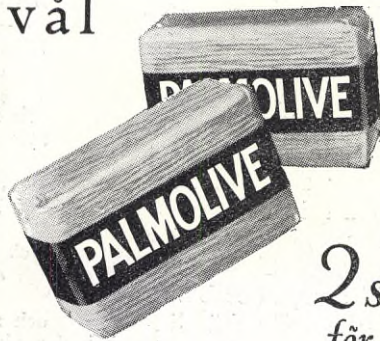
Undvik detta misstag

Tro icke, att varje tvål av grön färg, som uppgives vara tillverkad av palm- och olivoljor, är detsamma som Palmolive.

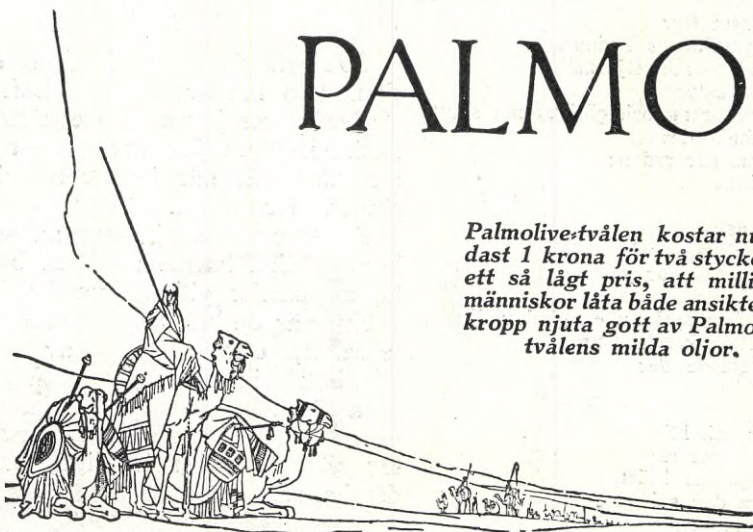
PALMOLIVE

Tvål

Palmolive-tvålen kostar nu endast 1 krona för två stycken — ett så lågt pris, att millioner människor låta både ansikte och kropp njuta gott av Palmolive-tvålens milda oljor.

*2 st
för 1 kr.*

PALMOLIVE A/B, SVEAVÄGEN 21, STOCKHOLM

K R Ö N I K A

OM ETT OMTYCKT OSKICK OCH TRÖSTAREN I NÖDEN

DEN AMERIKANSKA ATLANTFLYGERSKAN — eller Atlantpassageraren bör man kanske säga — har naturligtvis också lagt blommor på den okände soldatens grav. Liksom de tyska flygarna, liksom ungefär varenda mera viktig person som besöker något, vilket som helst av de i världskriget en gång indragna länderna.

Alla ha de sin okända soldats grav, och det är alla mera framstående gästers plikt, att, till ackompanjemang av filmkamerorna, stå en stund gripna framför denna grav och så lägga en liten blomma därsamma-städes.

Också svarta kungar stå med böjda ullhuvuden framför graven och förekomma sedan i denna rörande situation i alla bättre illustrerade tidningar.

Den okända soldatens grav är ett fint påhitt, en klapp på axeln åt alla de små och fattiga, som dogo i obemärkthet eller vilka nu, som invalider, framläpa sitt liv på en obetydlig pension. Just lagom att icke dö på.

När jag var i London för några år sedan, det var för resten till den stora Wembleyutställningen, träffade jag under mina strövtåg i den stora staden en av dessa krigsinvaliden, som idka maskerat tiggeri. Denne stod mitt i City och ritade tavlor med krita på asfalten. Hans bröst var fullt av medaljer. Hans hatt stod på trottoaren. Det låg några pence i den, som brådskande vandrare kastat dit.

Icke långt från mannen — man såg det från hans plats — låg ett monument över män från den delen av City, fallna i världskriget. Det var just någon årsdag, den dag jag gick där, och monumentet var överhöljt av blommor. Enskilda och diverse sammanslutningar och föreningar gjorde de döda sin uppvaktning.

Jag talade några ord med mannen som ritade tavlor på asfalten. »Tur för dem som dog» sade han och pekade med en stympad arm på det blomstervirade monumentet, rest av ett tacksamt fädernesland över stupade »hjältar».

»Hjälten» med kritorna har ingen god dag sådana här festdagar. Folk äro då så upptagna med att fira de dödas minne, att de icke alls se honom och hans tavlor.

»Låt de döda begrava sina döda.» Ack, det är så mycket enklare och så mycket billigare och så mycket mer dekorativt att resa monument med vackra inskriptioner, än att ta hand om en massa besvärligt folk, enbenta, halvblinda, vansinniga. Inte kan man man hålla tal vid dem, eller blomsterhölja dem eller visa dem för främlingar! Man har faktiskt bara bekymmer och besvär av dem. Levande hjältar, som falla fattigvården till last, kan inte göra någon någon glädje.

Miss So-and-so avfotograferad framför mannen som förlorat båda benen vid slaget

vid Marne och som nu försörjer sig med tiggeri, tänk själv, hur ett sånt foto skulle ta sig ut!

Nej, den okända soldatens grav, det är ett behagligt och graciöst påhitt, som går i de allra flesta.

Utom, antar jag, honom, som ligger där. Är han medveten om vad som försiggår på jorden, måste han väl, om han inte tilläventyrs här i livet var teaterregissör, känna en smula förvåning, när f. d. fiender, som på hans tid målades ut som hin själv, nu under hurrarop och näsduksviftningar, knäböja vid hans grav. Detta broderskap måste ju förstås glädja honom, men, är det underligt om han tycker, att det, vad honom själv beträffar, kommer en smula post festum?

Den okända soldaten var kanske en sådan som fann glädje i livet.

Det är förresten mycket som är underligt. Eller vad skall man säga om tider då lejon och lamm beta samman? Då ulven och hönan gå som syskon till vattubacken!

Så sker i Vasa församling i Göteborg. Socialisterna och de frikyrkliga ha räckt varandra handen och bildat en partigrupp med den lockande benämningen »Spar-samhetsvänner».

Om alla partier i alla situationer ville följa kyrkofullmäktiges i Vasa församling exempel! Hur mycket enklare skulle icke allting bli. Så mycket mindre prat. Så mycket

Hymn till solen.

(Ur Shelleys lyriska drama: Den befriade Prometheus.)

Snart för solljuset flyr
djupt i skymningens nedan
varje bleknande stjärna
som för skogens satyr
med små flyktiga krumsprång och gäcksamma skutt
en lekande tärna.
— Nu dagas det redan:
Sol kom och skin!

Lätta vindungar susa
och små molntappar le
och dagdroppar glittra
och svallvågor brusa
som till dans efter spel av en glad violin
och en smekande cittra
och som jublade de:
Sol kom och skin!

Och det brusar och klingar
en skön gammal sång
ur skogarnas bröst,
och mot rymden den svingar,
och den blandas med molnen och dansmelodin
och med vindarnas röst,
med dess jublande sång:
Sol kom och skin!

(Tolkad av Carl Elof Svenning.)

mindre, vad ska vi kalla det för, ovederhäftiga påståenden.

Som får med en herde skulle vi gå till valurnorna. Nu är vi istället som en staccars hjord, hetsad av hundar. Hundar som skälla, inte precis på oss, tvärtom, men på varann.

Ingen är så dålig, som när han gifter sig, heter det. Jo, när han står som partiledare! Då är han lika litet värd som hans ord och löften. Om man skall tro den herre som talar da'n därpå.

»I krig och kärlek är allting tillåtet.» Tydligt också i politik. I valtider.

Jag ser i en statistik i Tidskrift för Systembolagen att spritkonsumtionen står i omvänt förhållande till arbetslösheten. Minskad arbetslöshet, ökad spritkonsumtion, ökade fylleriförseelser.

Detta kullkastar allt vad jag trott. Jag trodde folk drack för att de voro olyckliga! Att lyckliga människor egentligen inte behövde någon stimulans. Att det var mörkret och ensamheten och de dystra kal- la vintrarna häruppe, som var yttersta orsaken till folkonykterheten. Som arbetslöshet väl är den största av alla plågor borde ökad arbetslöshet föra till ökad spritkonsumtion.

Men det är tvärtom. Är svårigheten att skaffa pengar under arbetslöshetsperioder orsaken? Det tror jag inte, ett gammalt ord säger: Brännvin kan inte vara för dyrt. Min erfarenhet säger också, att vill en svensk ha sprit, så nog skaffar han sig den.

Spriten skulle således icke vara tröstaren i bitter nöd, den som dövar värkande sinnen, utan en ytterligare stimulans för glada människor? Det tycker jag är otrevligt. Förbättrade villkor skulle alltså icke av sig själv medföra minskat spritbegär?

Bolsjevikstaten har instiftat en civil orden. (En militär har den haft länge.)

Det tycker jag om! Det vittnar om barnasinne. Som jag knappast trott en stat om, den där går in för att döda barnasinet. Hos barn.

De stackars sovjetungarna som icke få leka vanliga barnlekar, utan bara rationella, av partiet gillade, uppfostrande lekar!

Nu, när de stränga papporna skaffat sig leksaker, efter mönster av de föraktade icke-bolsjevikiska staterna, så kanske ungarna törs leka mamma och barn och andra borgerliga lekar? Kanske rent av törs vara sig själva, med mänskliga svagheter och dårskaper?

Vagabonde

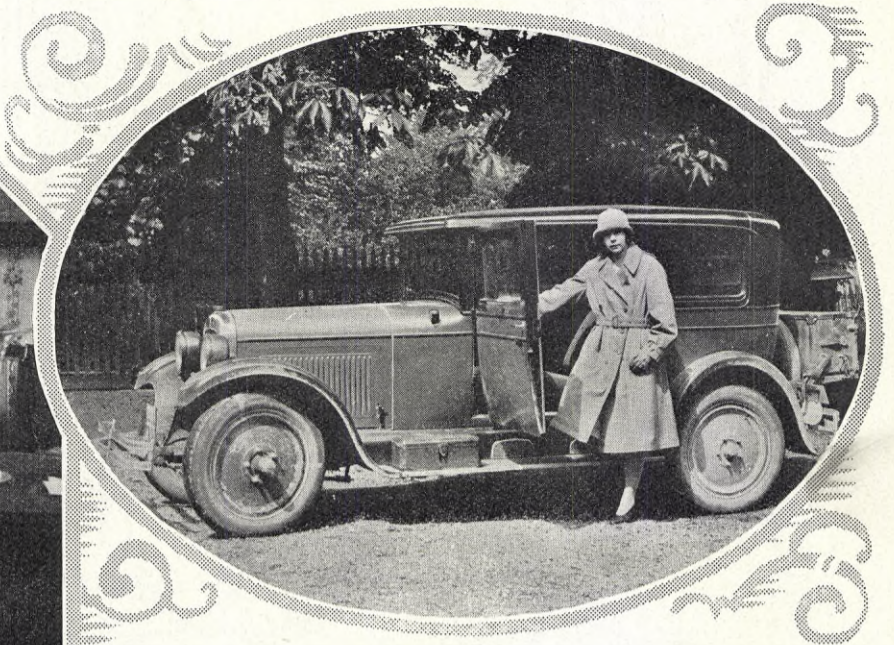
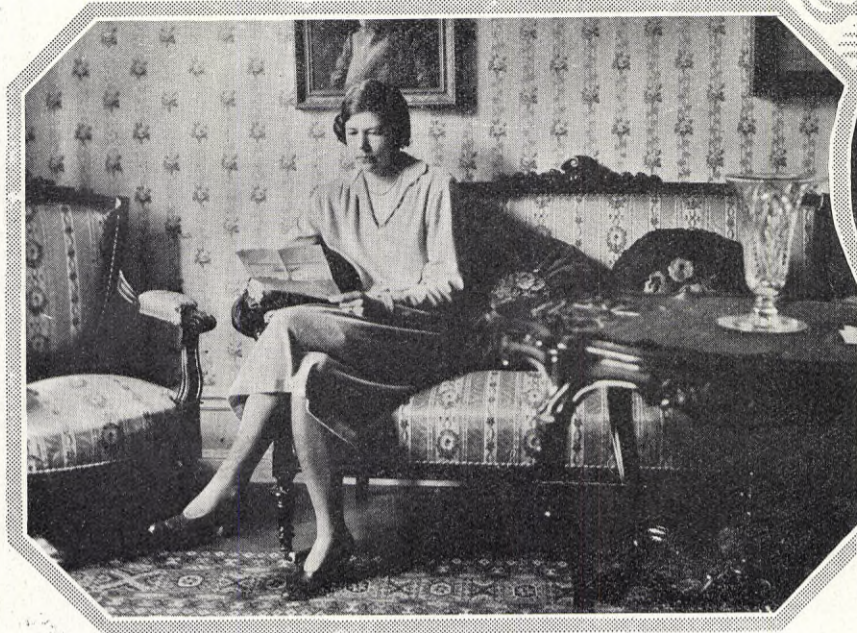
Både kameran
och filmen
bör vara
av märket

KODAK
EASTMAN KODAK COMP.

Alla fotografiska artiklar,
framkallning & kopiering genom
HASSELBLADS FOTOGR. A.-B.
Göteborg - Malmö - Stockholm

T V Å S O M V I T Ä N K A P Å

DE SVENSKA POLARHJÄLTARNAS KVINNOR

T. v.: Fru Margareta Lundborg läser drottningens telegram.
Överst t. h.: Fru Lundborg med sin bil, som hon själv kör.

DET ÄR TVÅ SVENSKA KVINNOR till vilka alla deras systrars tankar under de sistförflutna veckorna åter och åter sökt sig tillbaka från männen däruppe i Hels rike — som den danske diktaren vilken besjög Schybergs bragd så expressivt uttryckte sig. Två kvinnor, på vilka vi alla under denna tid av spänning tänkt med det varmaste deltagande vars och ens hjärta förmått skänka: Einar Lundborgs maka och Finn Malmgrens moder. Make och son — en kvinnas käraste och dyraste av allt i världen — för var stund, var dag som gick utan hjälp allt säkrare hemfallna åt den tigande isökens kvalfulla död.

Det kan ej nekas — vår tids sagolika uppfinningar ha i fallet Italia ej visat sig enbart av godo. För att nu ej tala om att de möjliggjort hela det dumdrigt ledda företaget, så ha de väl givit medel till att rädda åtminstone några av de nödställda männen, men på samma gång förlänat deras lidanden och kamraternas undergång en hittills okänd art av ohygglighet — den att sorgspelet utspelats »inför öppen ridå». I alla tider ha män gått faror till mötes och gått manligen under i fjärran nejder, mer eller mindre resignerade inför döden, medan kvinnor hemma bävat i fruktan och hopp och till sist böjt sig för den långa tystnadens svar. Men att, som nu skett, för männen det ständigt på nytt tända och slocknande hoppet om hjälp hållit dödsångesten ständigt vid makt och aldrig låtit den välgörande resignationen inför ett oundvikligt öde inträda, medan kvinnorna nödgats i detalj följa deras lidanden och se döden steg för steg nalkas utan att kunna hindra den, det kommer håret att resa sig på vårt huvud vid tanken: Gode Gud, skall det gå så till i framtiden?

Den ene varder kvarlåten och den andre upptagen, heter det. Den unga kvinnan kan nu, mänskligt att döma, räkna på att åter få sluta sin käraste frisk och sund i

sina armar; för den gamla slocknade hoppet, efter ett sista, som man tycker, onödigt grymt uppflammande — slocknade för alltid. Därför är det, medan vi glädja oss av hjärtat åt den förras lycka, kring den senares olycka våra tankar i denna stund främst samla sig. Men vem har ord för en sådan sorg?

Döden — vad vore den väl om den komme som sönnen kommer, mjukt och utan smärta? Då vore det en jämförelsevis lätt sak för oss alla att mitt i den stora sorgen och saknaden småningom nå fram till åtminstone spartanskans tröst: jag visste att jag hade fött honom dödlig. Det är det lidande som oftast föregår döden, vilket utgör det fruktansvärda i dödlighetens lott.

Fru Anna Malmgren.

Och det är den eviga konfliktens i kvinnans, den äkta kvinnans liv, att hon vill att hennes älskade, make eller son, skall vara en hjälte, men hon vill icke att han skall lida en hjältes öde. Hon vet att en man måste vara beredd att dö på sin post, att en hjälte måste taga det stora lidandets risk, och hon vill fröjda sig åt och vara stolt över hans mod, men hon vill att försynen städse skall hålla sin hand över honom, så att risken aldrig blir verklighet. Och mången gång går det ju efter hennes önskan, ty modet öppnar utvägar som räddhågan ej äger — men alltid kan det icke ske, annars vore ju hjältemodet intet mod.

I förhållande till ovissheten är nog vissheten alltid en välgärning, även om den i förstone förnimmes som raka motsatsen. Den tillåter oss att börja göra oss förtrogna med olyckan, anpassa vår själ efter den, som ett bräckt träd börjar växa utefter marken i stället för upprätt. Det lyckas småningom, om även mycket långsamt. När ett olycksbud som detta först kommer, är nog alltid den känsla förhärskande, som tog sig uttryck i presidenten Garfields moders ord vid sonens död för mördarens kula: »Why should they kill my baby?» Men alltsom åren gå, och tanken har vant sig vid detta olidliga, blir det säkerligen hjälteskepnaden som står klarast för blicken, och på frågan: »Ville du att han skulle varit mindre modig och pliktmedveten och levat ännu?» skall modern kanske tveka att svara ja. I fråga om mänskligt sjäsliv är ofta det enklaste det sannaste, och många makar och mödrar skola ännu känna sanningen av torpflickans ord:

Jag sörjde, men min sorg var ljuv, den varej bitter då;
Jag velat leva tusen år att honom sörja få.

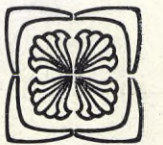
Annie Sköglund

CAP
Nötter

Nougatchoklad
av högsta kvalitet. 1 kr. pr. ask.

D O M S Ä J E R A T T . . .

TRE SMÅ ORD MED STORA VERKNINGAR. AV JULIA SVEDELIUS.

I GÅR HÖRDE JAG, — DÄR JAG satt och väntade på att n:o 17 skulle bli ledigt för ett bad — en person säga till en annan följande ord:

— Har du inte lagt märke till, att somlig vänskap byggs upp till största delen på ett gemensamt intresse att lyssna till sådant, som brukar följa på inledningsorden: »dom säger att» — — —

Jag fick lust att blanda mig i de för mig obekantas samtal bara som vapendragare för den sanna vänskapen. Men teg, tänkte och skrev i stället ner vad som här följer:

Den gemensamhetskänsla, som kallas vänskap, får inte sammankopplas med prat- och förtalsjukans förmåga att ytligt ena människor, så länge de dela intresset för: dom säger att — — — o. s. v. Men vad ha inte de orden redan hunnit ställa till med i världen? När man går på en dammig landsväg eller gata, då fastnar synligt det virvlande dammet. Man kan borsta sig fri från det. Men förtalsdammet, som lägger sina smutsande partiklar — ofta över de oskyldigaste — det kan inte bortas av. Det blir liggande. Somligt nötes visserligen bort av tiden, annat klibbar fast för livet.

»Dom säger att — — —» Hur ofta ha vi inte hört de orden! Räkna dem från och med i dag, är du snäll. Vi fråga oss: vilka »dom»? Ja, säg det, den som kan. Männe inte »dom» är en personifikation av det vandrande förtålet? Det bottnar i själarnas mörkaste skräpvrå, där avundsjukan sitter på lur, för att i mörka strålar spruta ut sitt lömska etter, i giftiga strålar. De forma sig ofta först till tre små oskyldiga ord, liksom för att blanda bort sitt ursprung: »Dom säger att — — —». Har du aldrig märkt, hur de där mörka strå-

Förtålet, den gamla, evigt nya sjukan, kryper fram ur avundsjukans mörka skräpvrå — det är tänkvärda ord, som den kända förf. här uttalar, väl värda att lägga på minnet.

larna ofta falla över det goda och de goda, liksom för att misstänkliggöra? Nu är det väl, att det, som har verklig släktskap med det goda och osjälviska, det kan inte fördärvas till sin innersta grund. Men de, som vilja det goda, äro alltid svaga människor, och i stället för att spurras till än mer i god riktning, kan deras livsmod skadas, deras viljekraft förminsas, och i och med att den så gör, kan någon liten ljus stråle, som var på väg att bryta fram, förhindras. Vår värld skulle andligen förfrysa, om inte dessa strålar funnes.

När dessa mina enkla reflexioner kring tre små ord väl hunnit igenom tryckpressen, är det kanske kvävande het sommar. Men årets bittra försommar ha vi inte glömt. När två möttes, hördes alltid samma klagovisa över den underliga kylan. Och de, som då hade sin semester, kommo åter med vinterbleka kinder, och de få kanske alls ingen solbränna i sommar.

Vi behöva värme, vi människor, som äro födda med 37 + som normaltemperatur. Vilken normalsiffra har männe vår hjärtevärm? Jag vet inte, men är likafullt övertygad om, att vår andes blommor sträcka sig mot ljuset och värmen för att riktigt kunna slå ut. Hjärteköld, isig likgiltighet och förtälets giftgaser kunna skada, ja, döda dem. Jag skrev nyss, att förtålet stundom kryper fram ur avundsjukans mörka skräpvrå. Har du inte märkt, att det kan hända, att om en människa har »tur i världen», som det så ytligt heter, om det

går henne väl i både ett och annat, ja, kanske för väl i mångas tycke, vips, är: »dom säger att» framme. Att planmässigt arbete, väl upparbetade och tillvaratagna pund och först som sist ej avglömd tacksamhet mot Gud är anledning till framgången, därpå tänker man ej i första hand. Schas! undan solstrålar, ni faller för rikt. — — Det är många, som ej unnar sig glädjen att glädjas över andras framgångar. Om vi bare hade kärlighet nok, säger en skald. Ja, därpå hänger allt.

Hur många glädjeämnen skulle vi kunna få, om alla avundsämnen kunde förvandlas till glädjeämnen. Och sådana behöva vi. Ännu bättre än varma somrar. N:o 17 ledigt! — — —

Jaså, nu väntade badet. Blott några ord till.

Jag har känt en människa mycket nära, en, som kände sin egen skröplighet och andras.

— Jag vet inte hur det kommer sig, sade någon en gång i hennes närhet, då vi äro tillsammans med dig, kunna vi ej säga ett ont ord om vår nästa. Varför?

Jo, inom henne fanns ett starkt, obehagligt motstånd mot allt i denna värld, som hade frändskap med förtal.

Genom denna tysta, starka kraft, blev hon ett medel, alldeles naturligt att locka fram allt det bästa som fanns inom var fattig, syndig människa hon mötte. Glad och harmonisk gick man ifrån henne. Hon hörde alls inte till dem som uttalade förtäfliga åsikter. Hon bara var sådan hon var: en, som tänkt nog djupt över livet, att hon förstod själens känslighet. Hon förstod även hjärtelagets sammanhang med tankarna och orden, och hur det ena är en växt ur det andra.

JOFUROL

TEKNISKA FABRIKEN JOFUR, STOCKHOLM.

-BAD befriar Edra rumsväxter snabbt och effektivt från de skadegörande parasiterna. Finnes i flaskor från kr. 0:75 i alla frö-, färg- och kemikalieaffärer.

EN SVENSKAS VERK I UNGERN

STARTAR EN NATIONALFÖRENING MOT TUBERKULOS

SVERIGE TJÄNAR SOM MÖNSTER.

NÄR FÖR NÅGRA DAGAR SEDAN den svenska tändstickstrustens övertagande av den ungerska marknaden behandlades i Budapestparlamentet fanns där en oppositionsman, som med naiv uppriktighet och djup indignation bröt ut: »Något sådant som detta hade vi inte väntat av svenskar!» Det ståtliga svensk-ungerska tändsticksfördraget betecknade enligt hans mening någonting stick i stäv med andan i alla hittillsvarande svensk-ungerska relationer, vilka samtliga betytt oegennyttig svensk hjälp, lämnad i för ungrarna svåra situationer. Så var det under trettioåriga kriget, då Lennart Torstensson tvingade kejsaren till fred med de slagna ungerska protestanterna, så var det med fördraget i Altranstädt, genom vilket Karl XII utverkade religionsfrihet åt de betryckta trosförvanterna i Siebenbürgen, och så var det nu efter kriget, när »Rädda barnen» utträttade sitt av alla erkända storverk för den splittrade Donaumonarkiens ungdom.

Men om också inte den nya svensk-ungerska kommersiella förbindelsen precis går i den traditionella andan, så är detta i så mycket större utsträckning fallet med ett annat svenskt initiativ, som det ungerska parlamentets alla partier ungefär samtidigt kappats om att få skänka sitt erkännande och bringa till utförande: bildandet av Ungerns nationalförening mot tuberkulos. Denna förening, som stiftades för blott ett par månader sedan, är en trogen efterbildning av den svenska föreningen med samma namn och har för sin tillkomst att tacka en svenska, grevinnan Imre Andrassy, f. Kuylenstierna.

Ungrarna äro, det måste hävdas, ett högtstående kulturfolk, fullt i nivå med och i många hänseenden överlägset flertalet andra i mellersta Europa. Olyckliga förhållanden och framför allt kriget ha emellertid gjort att landet i hälsovårds- och sanitetshänseenden ej hör till de mest utvecklade, och särskilt framgår detta av tuberkulosens fruktansvärda spridning och det skrämmande sakförhållandet att på en folk-mängd, föga större än Sveriges årligen inträffa 32,000 dödsfall mot 8,000 hos oss. Man kan utgå ifrån att denna höga siffra till stor utsträckning har sin grund i bristande kännedom om sjukdomens karaktär och spridning och i saknaden av erforderliga medel till dess bekämpande. Den nya föreningens första uppgift blir följaktligen att råda bot för dessa missförhållanden.

Grevinnan Andrassy, gift med förre attachén vid ungerska legationen i Stockholm, greve G. Andrassy, och tillhörande en av Ungerns förnämsta ätter, har under de år hon vistats i sitt nya hemland haft rikliga tillfällen lära känna och komma underfund med de stora behoven på dessa områden. Det var inte så många år sedan grevinnan Andrassy var en liten backfish i Stockholm,

En ung vacker svenska gifter sig långt borta i främmande land och blir där sitt nya fosterlands räddande ängel undan en härjande folksjukdom.

firad och känd för sin blonda skönhets skull. Hennes tidiga giftermål med den ungerske ädlingen väckte stor uppmärksamhet och blev »societetsevenemanget, som man talade om» den säsongen. Men den vackra unga grevinnan tillhörde tydligen inte för ro skull den Kuylenstiernska familjen — hennes far är skriftställaren, major Oswald Kuylenstierna, och hennes mor hör också till de verksamma i landet. Hon fortsatte familjens traditioner i sitt nya hemland och har fyllt sina nya ansvarsfulla ställning på ett beundransvärt sätt, åtagande sig åtskilliga sociala uppdrag. Att ta i tu med organiserandet av en nationalförening mot tuberkulos är intet litet företag, desto mer som grevinnan Andrassy dock ursprungligen är främling i landet, men hon har den bästa förutsättning för värvet i sin erfarenhet från och förbindelse med det gamla hemlandet. Hennes förslag har också mottagits med entusiasm i Ungern. Ärkehertiginnan Anna har ställt sig som organisationens officiella beskyddarinna, vederbörande myndigheter ha inte blott givit sitt tillstånd utan också sitt betydelsefulla bistånd, de politiska partierna ha rent av tävlat om att få ta saken på sina program. Föreningen är redan fullt färdigorganiserad och kan i sommar gripa sig an såväl med propagandan som den praktiska hjälpverksamheten.

Den svenska Nationalföreningen har tjänat som direkt förebild för den nya organisationen, och grevinnan Andrassy har

Vem tar bästa campingfotot?

Camping är ordet för dagen och många svenskar tillbringa sin semester i tält och på utfärder. Då är naturligtvis kameran med. Därför har Idun utlyst en tävling om det bästa campingfotot. Men det är tillåtet att vid detta tillfälle ta begreppet camping i mycket vidsträckt betydelse, bilderna behöva icke nödvändigt visa endast tältlivets välsignelser. Första pris i tävlingen 25 kr., andra 15 kr. och 5 kr. betalas för varje införd bild. Fotona insändas före 15 aug. under märke "C a m p i n g", Iduns red.

Grevinnan Imre Andrassy, f. Kuylenstierna.

hos dess sekreterare dr Gustaf Neander, haft en kompetent medhjälpare och rådgivare. Man går i Ungern fram efter alldeles samma linjer som i Sverige. En omfattande upplysningsverksamhet, särskilt förlagd till skolorna, bedrivs genom föredrag, utdelning av broschyrer etc. och penningmedel, utöver det direkt av staten lämnade bidraget, insamlas dels på listor, dels genom försäljning av lyxtelegramblanketter, redan utsläppta och mycket väl mottagna, och helgmärken, under förberedelse till julen och nyåret. En del svensk litteratur på området, bl. a. professor Israel Holmgrens bekanta broschyr »Om tuberkulos» har översatts till ungerskan, och likaledes komma de under översättning varande svenska lagarna, som beröra sjukdomen, i tillämpliga delar att få tjäna som förebild av de blivande ungerska.

Föreningen har emellertid inte nöjt sig med dessa förberedande åtgärder, den har redan skridit till praktisk aktion. Först och främst har den sökt i någon mån avhjälpa den totala bristen på sanatorier och specialsjukhus, något som redan resulterat i dels öppnandet av den första lilla tuberkulosvårdanstalten, belägen i omedelbar närhet av Budapest, dels i upprättandet av en ligghall, avsedd för de sjuka studenterna vid universitetet i huvudstaden.

Upplysningsverksamheten är dock ännu så länge, då de ekonomiska tillgångarna inte äro stora, huvudsaken. Kunde man blott komma så långt att man finge den sjuke att själv iakttaga erforderlig försiktighet och i görlig mån gå med på en isolering, skulle redan en hel del vara vunnet. Men det återstår mycket att göra, innan Ungern i detta hänseende kommer så långt som Sverige. Det är en livsuppgift grevinnan Andrassy tagit på sig!

BRAGE ENGEDAHL.

Ser Ni flugor?

Fånga dem med
Tomtens Flugfångare

PÅ UTSTÄLLNING

AUTOMOBILER OCH NORRLANDSLIN,

Knypling på utställningen.

Den största utställning, som hittills hållits i Norrland, pågår till 29 juli i Sundsvall. Idun har här skildrat några av dess intressanta delar och talat med dess och stadens ledande damer.

betydelse. Det är en djärv träkonstruktion i ett spann, som förenar de båda delar av utställningsområdet, som järnvägsspåret velat åtskilja. Den är minst lika populär som nöjesfältet. Vana fjällvandrare som norrlänningarna äro, löpa de glatt i dess tvärbranta trätrappor och glada medelpadsynglingar ha ett knep att sätta den i böljegång, så att man tror sig på toppen av Eiffeltornet. Det liksom behövs detta fröjdemoment i utställningen, ty den har inte det yttre för sig. Maskinhallens och automobilutställningens paviljonger ha hållits mycket sobra. De ha sitt inre värde. Automobilutställningen är

I ÖSREGN UR SLÅPANDE, MÖRKA skyar, instoppades vi i en låda vid Stockholms Central — ty vad är väl en sovagnskupé annat — och omvärvda av mörker och regnets sus somnade vi för att vakna klockan två på natten vid ett gult sken. Vilken elektrisk lampa hade vi glömt att släcka? Men det var norrlandssolen, en ny bekantskap. Och då vi plockades ut ur vår låda på morgonen i Sundsvall var det en bländande, skimrande grannjulisöndag, sådan som vi från Stockholm knappt skådat i år. För övrigt en stor dag för Sundsvallsutställningen, den söndagen, med topprekord för besök och stan nästan full av folk. Det är nämligen svårt att fylla Sundsvallsgatorna, dels sluka de med sin bredd och längd en hel armé, dels står det så mycket träd i vägen. Det är björkar med vita stammar, doftande och susande, riktiga norrlandsbjörkar. I resehandböckerna står det om almar och lindar, men nog ge björkarna det vackraste och starkaste intrycket från gatubilden. Åran av lindarna och almarna kan väl vara lika stor för det. I dag äro de särskilt blandade med parkerade bilar med alfabetets alla bokstäver.

Men så var det också en märklig dag: spelmanstävlan, hundutställning och promenadflygning — 10 minuter à 10 kr. — särskilda attraktioner utom de vanliga, som utställningen bjuder på var dag nu till den 29 juli.

Utställningen ändrar inte så mycket i stadsbilden, eftersom den har förlagts i tre tillgängliga skolor och ett annat bildningsinstitut. Man märker egentligen bara hudentrén med två gyllene kulor, som sticka upp ur grönskan och vinka åt vandrarna och så viadukten, som man verkligen måste ha upplevat för att fullt förstå dess

den största hittills i Sverige och lockar all bilintresserad manlig ungdom från 1—90 år liksom maskinerna, som det mekaniskt begåvade svenska folket alltid intresserar sig för. Men som sagt det yttre på sundsvallsutställningen är icke bestickande. Och till nöjesfältet tyckas sundsvallsborna förhålla sig sålunda: antingen tycka de inte om det, därför att de varit där eller också för att de inte varit där. Så säga de på tillfrågan. Vilket inte hindrar, att det i den ljusa kvällen går en ström av familjer med barn genom gatorna och på tillrop

Borgmästarinnan Anna Groth.

från öppna fönster med blommande pelargoner, vart de ska ta vägen, svara de alla glatt: Till nöjesfältet!

Vi ha spart på utställningens för oss intressantaste delar: konstutställningen med 200 norrlandsmålare, däribland en retrospektiv samling av Leander Engström, turistutställningen som skall ge det ur turist synpunkt bortglömda Medelpad upprättelse och den vackra hemslöjdsutställningen, dit hela Norrland från nordligaste Norrbotten till Gästriklands sydspets sammankommit. Omkring 2,000 utställare och över 4,000 utställda föremål, det visar hur Norrlands hemslöjd skjutit kraftiga skott tack vare god omvårdnad.

Först söka vi upp borgmästarinnan Anna Groth, ordförande i hemslöjdsnämnden för utställningen. Vid sin sida har borgmästarinnan haft fru Anna Wide, hemslöjdens moder i Sundsvall och kamrer R. Fredman, en ung hemslöjdsentusiast. Fru Anna Fahlén, adjungerad ledamot av nämnden har ett namn som är känt långt utom Norrlands gränser.

Vi träffa borgmästarinnan Groth i familjens sommarhem intill Tillands färjställe med utsikt över Alnöfjärden. Apropos vatten, så är det nästan svårare än allt annat att avgöra hur många slags vatten det finns i Sundsvall. Där är Alnöviken och Selångerån och Bünsows tjärn och Vångåvan och ett par sorter till. Men för tillfället skola vi lämna dem åt sitt öde och njuta av utsikten från borgmästarinnans terrass, varifrån man naturligtvis också ser sågverksskorstenarnas utropstecken mot den blå himlen. Om man drar en radie på en mil med Sundsvall som medelpunkt bor det 70,000 människor på det området. Inte underligt att staden-medelpunkten känner sig som en pamp med ansvar, och är det också. Spårvägar och autobussar förmedla en livlig förbindelse mellan staden och denna landsbygd, som inte är någon landsbygd längre utan ett stort industrisamhälle med sin utpräglade arbetarbefolkning.

Borgmästarinnan Groth är konstnärinna, fastän hon knappast hinner med att måla för alla sina plikter som stadens högst uppsatta fru. Hon är också mycket hemslöjdsintresserad. Det ljusblå medelpadsrummet i sommarstugan, som borgmästarinnan ordnat med ortens alster är ett slående prov på hur förnäm den gamla medelpadska allmogekulturen var.

Borgmästarinnan har utom sina representationsplikter också åtagit sig de blindas sak i Medelpad. Det finns strängt taget alldeles för många blinda i landskapet, och deras arbete måste organiseras. Det tog tid och är alltjämt ett av fru Groths förnämsta intressen. Tillsammans med blindföreningarna i Ångermanland ha Medelpads blinda fått ett litet hörn på utställningen. Där har kronprinsen vid sitt invigningsbesök inköpt en vit stickad duk, och det glädde fru Groth mycket. Vi ha också själva varit i tillfälle att se, vilken moralisk verkan de där orden: »Inköpt av H. K. H. Kronprinsen», som stå skrivna

Grönsallad med tomater tillredd med REYMERSHOLMS KRONOLJA

är en både hälsosam och billig rätt och bör under sommartiden varje dag ingå i mathållningen. **Vitaminer förekomma rikligt i sallad.**

Recept å Grönsallad med tomater:

4 salladshuvud. 3/4 dcl. vnaigre, ättika eller citronsaft.
Några tomater. Salt, vitpeppar, socker.
3/4 dcl. kronolja.

Beredning: Salladen sköljes och klappas väl in i en handduk och skäres i strimlor, helst med försilvrad kniv. Tomaterna skäras i klyftor och blandas med salladstrimlorna.

I LANDET MELLAN ÄLVARNA

KVINNLIGT INITIATIV OCH K. POSTVERKETS SNÖPLOG.

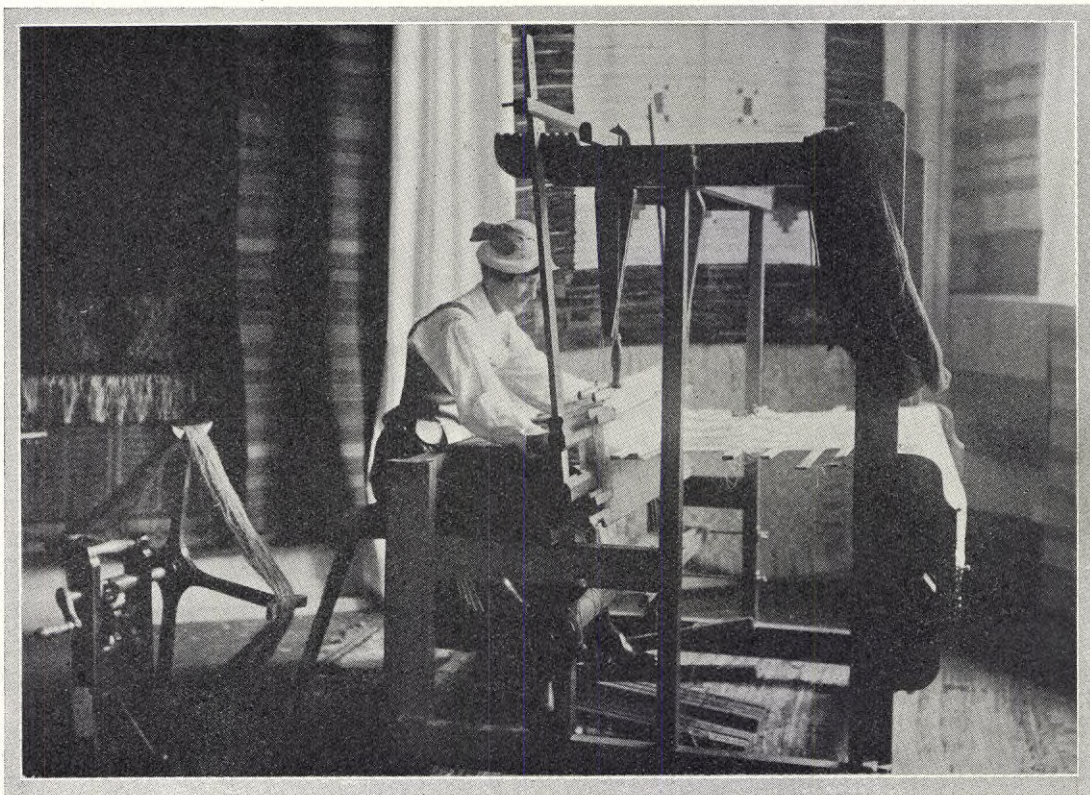
på en lapp fästad vid den blindas duk, göra på utställningsbesökare, i synnerhet söndagspubliken från landsbygden. Kanske hade de undermedvetet en orättvis känsla att det inte är så mycket med de blindas arbete, och så få de sina begrepp våldsamt kullkastade: kungligheten har uppmärksammat dem!

Från borgmästare Groths idylliska sommarhem är det ett stycke väg till en annan idyll av helt olika stil: den gamla Wideska färggårdens på brinken av Selångerån i Sundsvall. Det är en av de få gamla gårdar, som undgick elden den ödesdigra midsommardagen 1888. Inom dess område härbergerades efter branden 200 människor. Det är en gård med traditioner, med förbindelser över hela landskapet och slakten Wide har ägt den och färgeriet, som hör till, i generationer. Nu bor fru Anna Wide där och har infört hemslöjden också. Fru Wide, som vi träffa just som hon skall fara till landet, var den första, som vågade sig på försöket att uppväcka den halvt avsmnade hemslöjden i trakten. Hon fick uppmaning från fröken Zickermann och hemslöjden i Stockholm. Ville hon försöka bilda en hemslöjdsförening i Sundsvall? Intresset för saken hade hon själv, genom färgeriet kände hon hela Medelpad, men det var ingen mer än hon, som trodde på företagets framgång — till att börja med. Det var den vanliga historien, som upprepats i alla Sveriges landamären, då svensk hemslöjd skulle väckas ur sin dvala. Gången densamma: upplysning, insamling av gamla alster, kurser i vävnad, intresset väckt i bygderna, stöd och uppmuntran från Stockholm och landskapets huvudort. Och resultatet i detta fall kan man se på utställningen, och det är överväldigande.

Fru Wide har ordnat Medelpadsrummet, som gör sig hedersamt bland alla de andra vackra och välordnade hemslöjdsrummen, där flickor i landskapsdräkter väva, spinna eller knyppla.

Vem diktar sången om den himmelsblå blomman? Utan att imitera Pelle Molin skulle vi vilja besjunga den inför Ångermanlands linnevävnader. Ja, varför inte också hos flickan från Attmar, medelpadssocken vid Ljungan. Hon är placerad i Medelpads enrisströdda spinnstuga, där alla de gamla redskapen för linet samlats, och hon berättar en historia om den lilla flickan, som lärde sig spinna, när hon knappt kunde gå och som mor måste gömma spinnrocken för, så att hon inte skulle trassla till tråden alldeles, då hon fick tag i den, om mor var ute. Flickan berättar om linet, som om det vore ett levande väsen, vilket det på sätt och vis också är.

Kan ni spinna primtråd? Finns det någon kvar bland de gamla spinnerskorna i Ångermanland, som bevarat den konsten? Ur snidade kistor i Ångermanlandsrummet tager man fram ett lärft fint som siden och lätt att hålla i handen. Det är en dyrgrip, och så är också den fina duk med hålsömmar, bottnar och knypplad uddspets, som finns i enskild ägo och vars make knappt kan åstadkommas. En enda i hela Ångermanland kan väva premiälärft eller primlärft, som man säger i bygderna efter den gamla premieringen av linnevävnader, som infördes i mitten på förra århundradet.

I medelpadsrummet på hemslöjdsutställningen.

En gumma i Sidensjö, som är en spånads- och vävnadskonstens högborg, hade »4 lod» garn av underbar finhet, som hon själv spunnit och gömt. Efter mycket sökande hittades några härvor av samma finhet, så att man kunde väva det fina lärftet, som nu visas på utställningen. Men det är ändå inte på långt när av de spånadskunnigas bästa produkter, sådana de voro på 1700-talet, då man kunde draga en härva lingarn genom en vigslering. Vi få vara glada ändå, ty hemslöjden har fått sin renässans och ännu leva många små gummor som hålla »spåna-dag» och dricka kaffe och jämföra sina härvor med varandras.

För resten komma de nog alla att träffas 1930 i Stockholm, de där flitiga och konstförfarna representanterna för den blomstrandens norrländska hemslöjden.

Fru Anna Wide.

Är det alltså hemslöjden, som får anses som sundsvallsutställningens förnämsta sevärdhet? frågar någon.

Utställningens förnämsta sevärdhet befinner sig ute på sandplanen alldeles intill järnvägen. Den ser ingenting ut för världen, den är inte ens ny, utan litet sliten, fastän i fullgott skick och den bär inskriften:

»Denna plog användes sistlidne vinter av Kungliga Postverket.»

Snöplogen, som gör det möjligt att upprätthålla biltrafiken överallt även under den värsta snövintern har faktiskt upphäftat obygden. Följderna av denna nya kultursats i Norrlands liv kunna ännu icke överskådas.

Den som har tid att ägna mer än en dag åt sitt besök i Sundsvall, kan med fördel draga uppåt älven, det går utmärkta busslinjer, om man inte har egen bil eller vill hyra en. Älven är i detta fall Indalsälven och en av de lättast åtkomliga utflyktspunkterna Bergforsen. En utställningsbesökare skildrade nyligen sina intryck från landsvägsbron över Bergforsen som »ett koncentrat av allt vackert vi sett under vår norrlandsfärd».

Medelpad har hittills varit nästan som en ö kring vilken turistrafikens flod gjort en stor krok. Det är en ren slump att så skett, ty vad det »nattursköna» för att tala norrländska, beträffar, så kan det landskapet mycket väl upptaga tävlan med de andra i Norrland. Och dess turisthotell och pensionat äro lika bra som på andra håll. I en gammal förnämlig bondgård vid Indalsälven kan man numera taga in som turist, och den gården har gått i arv i samma släkt i 400 år, och har ännu ej kommit i främmande händer, fast ägaren har följt den moderna tidens krav och slagit in på ett slags sysselsättning som hans förfäder ännu aldrig drömt om: turistindustri.

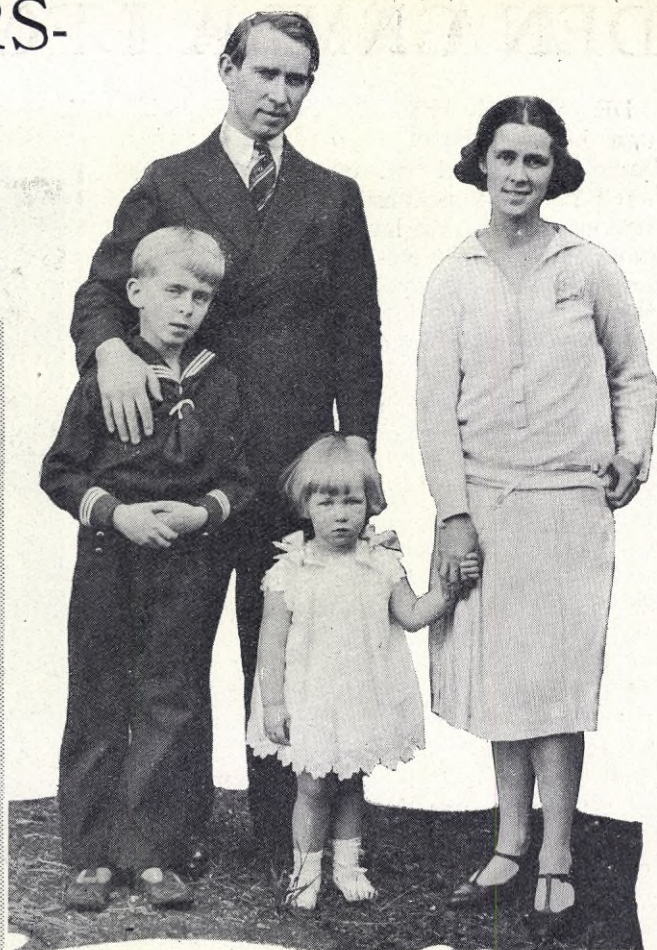
ETH. K.

ETT SVENSKT KONSTNÄRS- HEM I ENGLAND

DÄR EINAR NERMAN SLAGIT NER SINA BOPÅLAR.

Matsalen.

Einar och Kajsa Nerman med sina barn, Tom och Anita.

Vardagsrummet med svensk björkmöbel mot klarblå väggar och svenska släktminnen.

Heatham House från parken.

FASTÄN EINAR NERMAN NU ME-
sta delen av sin tid för en kosmopolits flackande tillvaro är han dock längst innerst i sitt hjärta så svensk som någon kan vara — ja, man behöver inte prata lång stund med honom förrän det sticker fram i hans konversation hur klockarkärleken till »hemma» sitter i. Och han saknar nog på ett

sätt att inte få bo i Sverige, men tar i någon mån skadan igen för denna förlust med sitt hem i England, där han givit plats för en liten bit Sverige. Det ståtliga engelska huset i Twickenham, några mil utanför London, har blivit svenskt både till utstyrelse och innehåll. Där övas framförallt en gästfrihet, som har drag av både

svensken och konstnären — ty det Nermanska hemmet är en ständigt öppen mötesplats för svenskar i London, evad de äro prinsar eller fattiga konstnärer.

Ett sällsynt intagande hem! Där finns två unga duktiga människor, som börjat inte med två tomma händer precis — en av dem hade ju ett ritstift i ena nypan! — men dock ganska blygsamt och som nu byggt upp ett stort vackert hem åt sig och sina två barn, unge herr Tom och Anita, en riktig liten svensk »bondunge» med lindhår, röda kinder och blå ögon. Husets smakfulla inredning röjer naturligtvis konstnären, Einar Nerman gör inte många utflykter i arbetspauserna utan att föra hem någon dyrgräp, som hans konstnärsgöga falkat upp i någon undanskymd vrå. Ibland har han också varit målare och snickare själv och så har hemmet plockats ihop bit för bit: den ståtliga matsalen med

(Forts. sid. 723.)

DEN GAMLA LEGENDEN. AV ULLA LINDER

DE VILLE HA EN STILLA OCH lugn bostad, därför togo de inte in på Daniel, Venedigs berömdaste och största hotell med det vackraste läget, den mondanaste regien och den bästa maten. Å andra sidan önskade de ha nära till Piazzan, Dogepalatset, San Marcokyrkan, gondolerna vid molon. Så nära som möjligt, ty biskopen var mycket trött.

Och så blev det Bauer-Grünwald vid San Moisé-torget, också det ett mycket stort hotellkomplex, fullt förstklassigt, men något mindre livligt än Daniel.

De hade firat sitt silverbröllop för två år sedan, men först nu blev deras länge fördröjda bröllopsresa av.

Då — för 27 år sedan — hade de minnsann inte haft råd att tänka på någon bröllopsresa. De hade varit glada nog att kunna sätta bo, hur anspråkslöst detta sedan var. En docent i exegetik skar ej guld med täljknivar. Men allt var så underbart den där tiden. Livet var så ljusst och rikt och strålande. De kände sig så härligt unga och starka och oöverbärliga. Vad behövde de yttre stimulanser eller nöjen utanför hemmet, utanför samvaron med varann och den dagliga arbetsglädjen.

De där tankarna hade kommit för henne med obetvinglig, fascinerande makt, där hon slagit sig ned vid skrivbordet för att göra dagboksanteckningar. Hon måste lägga ifrån sig pennan och försjunka helt i minnena.

Ljuvliga år! Härliga år! Så unga de voro på den där tiden! Och så starka — — »Il n'y a rien comme la jeunesse!» ljöd det inom henne som en reminiscens från något hon hört.

»— Rien — rien comme la jeunesse! — — —»

Längre fram kunde de nog haft råd att resa, men då hade tiden ej räckt till. Plikterna ville ej släppa av för så länge. Var på sitt håll togos de allt mer och mer av sitt.

Han hade sitt universitetsarbete, föreläsningarna, sitt vetenskapliga och polemiska — framför allt polemiska — skriftställereri.

I Storkyrkan i Stockholm sammanvigdes nyligen underlöjtnanten i Göta Livgardes reserv *Einar Nordenstahl* och fröken *Margit Brandel*, dotter till komministern, fil. d:r Robert Brandel och hans maka, född Jernberg. (Lamm, foto.)

Han var ej rädd för att uppta en utkastad stridshandske. Han fruktade ej storm och skrädde ej ord. Men sådant inbringar ej endast beundran från likatänkande (vilka kanske gärna önska att yxan skall gå, bara någon annan än de själva vill hålla i skaf-tet) utan också fiender. Sedermera blev det åtskilligt kommittéarbete till allt det andra. Efter ännu några år församlingsvård, stiftsvård och en hel del representativa plikter, tröttande och ledsamma.

Hon hade barnen, hushållet, dessutom till att börja med lektioner i en skola. Sedermera umgängeslivet som, allt efter hans ställning, lade mer och mer beslag på henne. För övrigt måste också hon ålägga sig ett tämligen drygt församlingsarbete, ja, man kunde nästan säga stiftsarbete där med. Det hade varit mycket att stå i, mycket som frestade på, både fysiskt och psykiskt. Åh, så mycket! — — Var på sitt håll hade de aldrig sparat sina krafter.

Ja — någon resa hade aldrig blivit av, fast de stundom talat om den som ett önskemål. Och nu var hon allt bra trött!

Hon vred på huvudet och lyssnade inåt sovrummet, där hennes make, biskopen, låg och vilade. Han var överansträngd, utarbetad, hypernervös.

Han skulle ut och »roa sig» hade doktorn sagt, släppa av alla sina vanliga tankar och sysselsättningar, se nytt, tänka nytt. Det var därför »bröllopsresan» äntligen blivit av. Men onekligen njöts den på ett annat sätt nu, än den skulle njutits då. — — Nu var den ej enbart ett nöje — —

Hastigt reste hon sig och gick — med ljudlösa steg på den mjuka mattan — fram till dörren.

»Är du vaken? — — Ska vi gå, vill du? »Jo, jag är färdig. Men — orkar du nu verkligen?»

»Det är inte värt att känna efter! — — Om man bara släpper efter och släpper efter, så går det bara allt mer utför. — — Det är så emot alla mina principer, det där att släppa efter!»

Han kastade plötsligt otåligt av sig filten och reste sig bryskt.

»Nu går vi! — Det är ju så mycket vi ska hinna se. Inte tror du, jag rest hit bara för att ligga på en soffa? — Det kunde jag gjort hemma.»

»Tror du verkligen det?» hade hon på läpparna, men hejdade sig. Det var ju ingen ovänlighet, dock hade det hänt, att han för mindre än så mist sin självbehärskning och brusat upp i vrede. Hon tog ej ett sådant utbrott personligt — försökte att ej ta det personligt — ty det var ju så emot all rimlighet, så tydligt ett sjukdomssymptom. Men — oberörd lämnade det henne naturligtvis inte heller.

Och — hur länge hade det inte varit så här!

Numera gick hon ständigt med en gnagande oro, en dov, tårlös smärta. Ibland kändes det så tungt, så hon tyckte, hon kunde ej uthärda. Hon skulle komma att brista samman en dag. Förr än han.

Utåt måste hon ju dock så länge som möjligt låta allt verka väl beställt. Knapast barnen en gång — de som än voro hemma — ville hon ge en inblick i sin ångest, i den disharmoni som kunde bryta fram bakom de stängda dörrarna till biskopsparets privata lilla våning: deras gemensamma sovrums, hans arbetsrum, hennes lilla skrivrum.

»Är du inte färdig än?» frågade han otåligt.

»Jo visst! I detta välsignade land behöver man ju blott sin hatt. Och handskar möjligen.»

»Du måste absolut ta skinnkragen. El'er kappan. Minns du inte så kallt det var i Civico-Correr-museet i går.»

»Då tar jag skinnkragen.»

I dörren hejdade han sig med de rynkade ögonbrynen.

»Det är bättre du tar kappan. — Det där pälsverket ser så fåfängligt ut.»

»Åh. — Gregor! — —»

Men hon gick tillbaka, lade ifrån sig den vackra pälskragen på en stol och hämtade i stället fram den långa kappan ur klädskaftet.

»Vi är sent ute», anmärkte hon. »Det är inte öppet längre än till klockan fyra.»

»Nå, då är det väl alla skäl att skynda på!»

Det lät som om det varit för hennes skull, de låtit förmiddagstimmarna gå i sysslolöshet.

Piazzan badade i skarpaste vårsol. De stannade en minut — en alltför kort — och tittade på duvorna som trängdes framför några fotograferande turister. Sedan påminde han sig plötsligt, att de måste hinna med mycket i dag, tog hennes arm, och de hastade bort till Dogepalatset.

Upp för trappar gingo de och utför trappor, genomströvade de väldiga salarna, där tak, väggar och golv voro konstverk. Varje tavla skulle beskådas, varje takmålning, varje skulpterad cheminé. Han ville inte höra talas om att sätta sig att vila, fast hon föreslog det flera gånger. Hon var själv så trött, att hon kunde digna.

Fanns det någonting så tröttsamt som att se på tavlor? tänkte hon.

Hon var så glad, att hon lyckats få honom från skrivbordet nu i två dagar — ty naturligtvis lydte han endast delvis doktors ordinationer. Men detta — var det nu verkligen mindre tröttsamt?...

(Forts. sid. 724.)

Bröllop har nyligen firats mellan docenten vid Karolinska institutet, med d:r *Hans Davide* och fröken *Britta Ahlsell*, dotter till disponenten *Herman Ahlsell*, Djursholm, och hans maka, född Zietch. (Lamm, foto.)

KUTTERSMYCKEN OCH STR

NÅGRA GLIMTAR FRÅN D

Sandhamn har inte bara sett vackra båtar under den stora guld-pokalseglingen och regattan, där har också funnits vackra damer att se på. Iduns fotograf har gjort strandhugg och fångat bilder av gäster, främlingar och bekant folk ur seglardagarnas Sandhamnsvimmel. På sid. 721 har en korrespondent gjort några kåserande randanmärkningar till segelevenemanget och presenterat dess sällskapsliv, dess "kuttersmycken" (som damerna ombord bruka kallas) och klädelegans.

Fröknarna Lindahl, döttrar till hovkörsnär Arvid Lindahl, saknas aldrig vid seglarevenemang i Sandhamn.

Prinsparet Axel av Danmark och prinsessan Märtha syntes också bland Sandhamnsgästerna. Prinsessorna i chica seglarkläder i mörkblått och vitt.

Kronprins Olaf, Norges populäre seglarprins.

Fröken Brita Larson, Stockholms blå och vit segeldräkt.

Löjtnant Trulsson har det hett! Omgiven av sköna unga damer, fr. v. fröken Lenore Sandblom, dotter till hovtandläkare J. N. Sandblom, fröken Yvonne Tengbom, dotter till professor Ivar Tengbom, och t. h. en yngre fröken Sandblom.

Fru
till dir.
fru E. Le
dörkapten
lär

ANDELEGANS I SANDHAMN

STORA SEGELDAGARNA.

Prinsessan Ingrid på Sandhamnsbesök.

Här ses den lycklige vinnaren av Guldpokal-seglingen, norrmannen Claus Frimann-Dahl, och hans unga fru, som väckte uppmärksamhet både med sin skönhet och elegans.

Löjnant N. Trulsson uppvaktar fru Slina Hedberg, som är en trogen Sandhamsbo.

i en pigg

Matthiesson, maka
l Matthiesson, och
maka till kommen-
eche — två popu-
glardamer.

Spaniskt och välklätt inslag i Sandhamn!
Spanjorskan i mitten bär svart och vitt
och brokig scarf och hennes kamrat t. h.
citrongul jersey och crêpe de chine med
silverskinnsгарnering.

IDUNS PORTRÄTTGALLERI

LOVISA PERSSON.
Fröken, Nora.
85 år den 5 juli.

AUGUSTA NATT OCH
DAG.
F. Wennerberg, Göteborg.
Änka efter handlanden Botolf
Natt och Dag.
85 år den 27 juli.

BERTHA HÖK.
F. Lindgren, Linköping. Änka
efter lantbrukaren John A.
Hök.
75 år den 22 juli.

ULLA TENGSTRAND.
F. Ehrenborg, Stockholm.
Änka efter prakt. läkaren dr
Erik Tengstrand.
65 år den 23 juli.

BERTHA SCHERDIN.
F. Göthlin, Umeå. Änka efter
överstelöjtn. Olaus Scherdin.
65 år den 24 juli.

ELIN AFZELIUS.
Fröken, Stockholm. F. d. lä-
rarinna vid Afzelii Eleme-
ntarskola för flickor.
65 år den 27 juli.

INGEBORG ÖSTERLING.
F. Eneberg, Malmö. Änka
efter redaktören Hans Öster-
ling.
65 år den 27 juli.

EMILIA ENELL.
F. Lindström, Vinketomta,
Vimmerby. Maka till gods-
ägaren Erik Enell.
65 år den 28 juli.

LINCEN FISCHER-
STRÖM.
F. Marcus, Stockholm. Änka
efter bankdirektören Oscar A.
Fischerström, Trollhättan.
60 år den 22 juli.

ELIN HEIMBÜRGER.
F. Hildebrand, Stockholm.
Maka till civilingenjören
Hjalmar Heimbürger.
60 år den 22 juli.

HILDA JOSEPHSON.
Fröken, Uppsala. Förest. vid
Uppsala Högre Elem.-lärov.
f. flickor. Dotter till prof.
J. A. Josephson.
60 år den 22 juli.

LILLY LAURENT.
F. Bergstrand, Stockholm.
Skriftställarinna m. m. Änka
efter prakt. läkaren dr Ed-
vard Laurent.
60 år den 28 juli.

SIGNE WESSMAN.
F. Kerfstedt, Stockholm. Ma-
ka till bankkamreraren, fil-
lic. K. A. Wessman.
55 år den 22 juli.

THILDA STÅLHANDSKE.
F. Poignant, Uppsala. Änka
efter majoren vid Gotlands
Infanterireg:te Thomas Stål-
handske.
55 år den 23 juli.

RAGNHILD GYLLEN-
HAMMAR.
F. Ljungholm, Borghamn. In-
neh. pensionat. Änka efter
handl. Oscar Gyllenhammar.
50 år den 22 juli.

KARIN LUNDIN.
F. Linroth, Södertälje. Maka
till andra stadsläkaren i Sö-
dertälje dr Iwar Lundin.
50 år den 25 juli.

NAIMA NORDBECK.
F. Pontin, Karlskrona. Maka
till majoren vid Kustartille-
riet Gunnar Nordbeck.
50 år den 28 juli.

HILMA JANSSON.
Fru, Tierp. Maka till direk-
tören Th. Jansson, Tierp.
50 år den 17 juli.

HILDA SAUL †.
F. Borelius, Stockholm. Än-
ka eft. fabrikör Ludvig Saul.
* 1842. † den 22 juni.

GUNILLA WIJKMAN †.
F. Bergergren, Uppsala. Änka
efter kyrkoherden i Tensta C.
Joel Wijkman.
* 1853. † den 11 juni.

EXTRA FRASIGA **Postflingor** ger kvick energi!
av läcker rostad majs
Finnes hos Er handl.
i röda och gula paket à 70 öre om 12 à 15 portioner.

SCENERIER OCH DRÖMMERIER

TVÅ BÖCKER OM KOLLEKTIVISMEN — DEN MODÄRNA FILOSOFIEN.

VARJE TID HAR SIN NYA ELLER sina nya rörelser. Varför skulle man bara möta dem med misstro och slå dövörat till? Även om man hunnit den stadgade medelålder, som förpliktigar till att leende rycka på axlarna åt ungdomen, som vill reformera världen och samhället och avfärda den med: »de bli väl förståndigare, så'na va' vi också en gång.» Sättet är bekvämt. Och om man inte är riktigt lika stadgad håller man med de indignerade och hänförda ungdomarna om att tiden sannerligen kan användas på sämre sätt än med världsreformatoriska funderingar. Man kan exempelvis förnöta den vid själlösa middagsbord, med små menlösa hobbies, med allsköns kärleksgnabb.

Även över denna gemytliga sida av livet ropar den modärnaste rörelsen, kollektivismen, sitt anatema. Men inte ens i detta är den ny, hur lovvärt anatemat än är. Dock om den kollektivistiska tanken inte är ny, så har den i stället kommit på modet. Och det ger anledning nog till allvarliga betraktelser, ty detta visar, att stora, det är väl speciellt ungdomskretsar i ångest och vånda brottas med samhällsproblemen, söker och drömmer om nya världar och nya värden. Om de sedan slagit in på ofruktbara vägar och vilseletts av falska föreställningar är en helt annan sak. Kallt förakt och överlägsenhet lär knappast återföra dem till fårahuset, men möjligtvis släcka den sociala hänförelse, som i bästa fall ligger till grund för deras framträdande.

Det var alltså kollektivismen. Vad innebär nu den, denna moderna filosofi, som inte är socialism, inte bolsjevism, men någonting ditåt, som är läran om massans gemenskap och broderskap, om samhällets övertagande av all produktion och om ännu en hel del, som det skulle falla sig betydligt svårt att i korthet redogöra för. Ja, så mycket är säkert att inte ha varken fru Palmær eller hr Arnold Ljungdal kunnat upplysa undertecknads normalsjäl om vad det är och ibland undrar man om de själva riktigt veta det. Att raka ner på samhällets alla förvrängdheter kan litet var, om också inte med samma mått av tankedjup och hänfört allvar som exempelvis hr Ljungdal, och att drömma om en ny mänsklighet äro icke kollektivisterna ensamma om, men att visa en väg till drömmens förverkligande är svårare. Den dimmiga bilden av kollektivismen, en bild lika full av motsägelser och ofullkomligheter tycks det mig som varje annan mänsklig yttring, inger knappast några förhoppningar om att den skall bringa frälsningen. Den trollformel, som skall öppna paradiset portar, är alltjämt förborgad, är det obekanta x, som Elin Wägner nyligen så träffande uttryckt det. Och den lär nog tyvärr förbli det. Inför denna utsikt förblekna därför många stora ord i både scenerier och drömmerier, liksom de bli artificiella i verklighetens klara dagsljus.

För de kollektivistiska scenerierna svarar Margit Palmær i sin nyutkomna bok »Sovjetryska scenerier» (Bonniers). Den som läst författarinnans syrligt kvicka och delvis briljanta debutroman »Studentska» går med vissa förväntningar till hennes nya bok. En intelligent och frisk iakttagare

som fru Palmær bör kunna presentera givande scenerier från ett så intressant fält som Sovjet-Ryssland, även om hon på grund av sympatier för den kommunistiska läran inte får bruk för sitt starkaste litterära vapen: ironien. Men »Sovjetryska scenerier» är rent ut sagt en ganska matt reserapport. Det är kanske avsikt, men man saknar den personliga reflektionen och den djupare kunskap om vad som rör sig under samhällslivets yta som kunde ha motiverat en ny fint utstyrd Rysslandsbok. Mätte Margit Palmær snarast uttrycka sig i romanform igen, det önska hennes vänner.

Sedan man kommit över denna reflektion kan man läsa första hälften av boken som en aktuell turistbeskrivning av hur det ser ut i Ryssland just nu. Den studieresande svenskan travar igenom de gamla kejsrerliga slotten, vars sista härskarinna hette inte Maria Feodorovna, men Alexandra, beser fångelserna, ett av den gamla barbariska typen, ett av den nya humana inackorderingstypen, och reser på tåg genom hela Ryssland ner till Krim. Den senare hälften av boken sysslar med det nya Ryssland, sovjetunionens sociala byggnad. Och hej, vad det måtte vara tacksamt att vara reformator i Ryssland! Där finns verkligen en massa obrukad jord att ta itu med — härhemma skulle det säkert bli ett otacksammare jobb, ty vi ha sedan länge och utan revolution njutit den ordning, de sociala organisationer och den upplysning, som sovjetregimen nu säges söka införa i Ryssland. Sovjet har intet monopol på dessa sociala mönster, men det är ju glädjande nog om de genom det nya styret nått Ryssland. Där emot hade man tänkt sig att det ur kollektivistisypunkt skulle vara mindre sympatiskt att finna den nya sociala ordningen behäftad med så många, vad man alltid

fått itutat i sig vara borgerliga, fel såsom politisk propaganda i skolorna och förbud mot undervisning i vissa ämnen. Det pratas politik av kommunister med »hurtiga, friska och öppna anleten» — de flesta kvarlevor från tsarregimen ha däremot »ilsken uppsyn», enligt fru Palmærs iakttagelse — i detta sovjetrike så att tillvaron synes bli alldeles knastertorr därav. Bandet mellan man och hustru, mellan föräldrar och barn, hem, yrke, sjukdom, vad betyder allt sådant, vilka små mänskliga svagheter är det icke mot politiken, det enda saliggörande. Ja, att politiken kan göra ryssar lyckliga, det skulle man nu kunna tänka sig, ty för dem har ju alltid de oändliga diskussionerna inneburit en stor del av livets krydda. Men vi andra — — — Och slutligen har man i Margit Palmærs såväl som i alla andra sovjetiskildringar så svårt att förstå skillnaden på den försvarsvilja, som fru Palmær säger besjalar varje kommunist och som predikas bittida och sent i sovjetunionen, och den som finns hos de föraktade borgarna. I denna punkt står man alltid mest frågande, då det gäller sovjetläran, just här hade man väntat det stora nya, det som skulle skilja den nya förbrödringsläran från det gamla förkättrade systemet. Men nej, krigsmakten är inte avskaffad i Ryssland — krig önska de ej, men skulle de imperialistiska staterna komma, så skola de finna en fiende beredd att försvara allt, heter det enligt författarinnan på en kvinnokongress. Vad finns det för nytt i dessa ord, man tycker sig ha hört dem förr, var är den nya förbrödringsandan? Vapnet är väl ett mordverktyg i kommunistens hand lika väl som i borgarens och varför ett klasskrig tjänar pacifismens idé bättre än ett krig mellan nationer måste man vara funtad på ett särskilt sätt för att förstå. En mindre kollektivistisk ande förefaller den ena villan större än den andra.

Men det tycks vara kollektivismen särskilt förunnat att ge ytterligare näring åt det senaste århundradets klasstrider. Det talas i Arnold Ljungdals »Kulturen i fara» (Bonniers) så mycket om arbetarklassen, om arbetarnas intressen, egen teater, egen dikt, egen religion att en arbetare, som väl inte får räkna sig till »arbetarklassen», blir smått förnärmad till slut. Hur kan man tala om massans gemenskap så länge klasstanken inte ett ögonblick släpper sitt tag?

Men bortsett från denna röda tråd, som vår logik har svårt att följa, finns det något sympatiskt i Arnold Ljungdals lilla bok. Författaren är en hänförd sökare, där finns tro på möjligheten av en bättre tingens ordning, där finns eld och hjärta. Dessutom en hel del kvick och ironisk kritik av kulturella händelser i vår omedelbara närhet — tydligen är det ett knippe tidningsessayer hr Ljungdal samlat i sin lite pretentiösa, men tankeväckande och kunskapsgivande bok. Om bara nu den svårformade, nyktra verkligheten kunde styras av ädel vilja och vackra drömmerier — — —

E. N.

Så här te sig ansiktsdragen av den svarta revystjärnan Josephine Baker, som sedlighetsvärnarna i Köpenhamn gjort så mycket reklam för och som nu skall hugna Stockholm med sina konster i denna vecka. De som redan ha sett henne veta, att hon alls inte är någon sensation och att hon sårar ansändighetskänslan lika litet som en negress vid Tanganyikas stränder. Om hon sedan gör någon människa glad är en smaksak — — — Hon är välskapad, vög och putslyst, men efter ett par nummer är man ganska trött på hennes genre — så lite upprörd blev red. åt det svarta evenemanget.

ETT ÄKTENSKAP GÅR I STÖPET

AV VERA v. KRÆMER.

VAR TRE ELLER FLER GIFTA DAMER, som inte äro släkt, äro församlade i en privat liten krets, kommer förr eller senare talet in på »min man».

Alltid är det någon, som får tillfälle att säga »min man». Han är alltid osynligt närvarande, var och en för sin. Och det är skönt, tycker var och en, att få tala om honom — han framstår för de andra som en mäktig varelse, en stor, betydande ande. »Min man» säger, min man tycker. Min mans egenheter och fel förminska ingalunda hans pondus, som reser sig i bakgrunden av de pratande damerna, som allsammans finna välbehag i att mana fram hans gestalt, väl vetande, att den mottages med sympati av de andra. »Min man» är där ett begrepp, inte en individ, även om man skämtar om hans fel. Ett begrepp om hem och överhuvudtaget bakgrund.

Och så ska det vara.

Man märker det bäst på undantagen.

Det finns kvinnor som säga: »usch, jag är gladast när min man vänder ryggen till och är borta, då har man frid.»

Då får man varsel om att något är på tok, om något som kommer att gå på tok och det blir en förlägen tystnad. Man har fått blicka in i något, som skall vara en privatsak. Kärlek och en smula äkten-

skaplig självbelåtenhet är inte en privatsak — det är allmänt välstånd och det får man tala om.

Och så finns det kvinnor, som tala om allt annat husligt utom mannen. Där är det likadant — en fläkt av något ödesdigert, något som inte är som det skall.

Detta att kvinnor tala om sina män, betyder att de bry sig om dem. En man talar inte om sin hustru på samma sätt, han är nu i allmänhet mera förtegen, sitt behov av prat fyller han med kannstöprier, kvickheter, så kallade kvickheter, anekdotberättande, spritdiskussioner, sång och mycket annat.

Men kvinnors tal vänder med en naiv, en rotfäst, en lagbunden envishet tillbaka till mannen.

Vi äro i en viss krets vittne till en äkten-skaplig tragedi. Det har varit sönder i flera år och nu omsider har detta kommit ut. Mannen har en annan, som han älskat och hållit sig till — sin familj har han arbetat för, men där har han icke fått något. Han har nämligen icke fått kärlek, intresse. Han har bara fått arbeta för hustru och döttrar.

Den hustrun talade aldrig om »min man». Hon talade om döttrarna. Deras kläder, deras små vanor, deras friare, deras möb-

ler (icke deras män) deras barn, deras kläder omigen, deras nöjen eller brist på nöjen. Hon levde upp i döttrarna och när döttrarna fingo hem — ett av dem artar sig redan olyckligt — levde hon upp i deras husliga bestyr, deras tjänarinnefråga, deras golvboning och mathållning. Och tog parti mot döttrarnas män, då det alls blev tal om männen.

Detta är en särskild kvinnotyp, det är ingenting att göra åt.

Och när det nu blev så, att tragedien blev uppenbar, som denna äkta mans vänner i åratal vetat om men tegat med, yet ni då vad raden av dessa medelålders män säga? De säga: »Om en hustru inte bryr sig om sin man, så tjänar ingenting något till.» Eller som det heter på danska, ty händelsen har denna gång inträffat i en dansk krets: »Saa gaar det alltsammen ikke.»

Det går i stöpet, om hustrun icke bryr sig om sin man. Det är viktigare för sammanhållningen, tycks det, än motsatsen. Och de kvinnor, som höra detta, borde inte skria om skuldens fördelning, utan ta orden till sig i stolthet över att deras tillgivenhet betyder så mycket. Utan den »går det allsammans icke.»

H O N G Å R P Å S O M M A R M I D D A G

Sommaren är inte längre bara den säsong, då man lever indianliv på en obebyggd ö i skärgården. Nej, sommaren har mer och mer i många kretsar blivit en sällskapssäsong minst lika livlig och elegant som vinterns. Så klädbekymren kunna inte längre läggas på hyllan för sommaren eller lösas med en randig bomullsklädning till vardags och en vit voileklädning till söndags. En middagsklädning bör helst inte saknas i sommargarderoben, men det är inte så lätt att välja den rätta, d. v. s. en som är både elegant och praktisk. För de flesta gäller det att finna en klädning, som kan användas både med och utan

hatt. Spets, chiffon, georgette och crêpe de chine äro materialen att välja på och man bör betänka sig både en och två gånger, innan man bestämmer sig för långa eller korta ärmar — det förra torde dock vara den förståndigaste lösningen, ty klädningen med lång ärm kan man alltid ha, men den ärmlösa

kan ibland vara inkorrekt. Bilderna ovan visa några lämpliga modeller. Fr. v. en blommig chiffonklädning med blommönstret utbroderat i pärlor på kjolen; den långa scarfen är praktisk, lagd över axlarna ger den klädningen ett korrekt middagssnitt, borttagen visar den en ärmlös aftontolett för en elegant danskväll. Modell från Worth. — En luftig sommarelegans visar mittbilden: rosa chiffon med blomstermotiv i djupaste rosa och grönt har fått ge materialet till en promenaddräkt. — T. h. en blåklintsblå — obs. modern färg! — Georgetteklädning med originellt capearrangemang.

KUTTERS MYCKEN I SANDHAMN

SKÖNHET, ELEGANS OCH SEGLING.

REDAN PÅ BRYGGAN MÖTTE TVÅ SENSATIONER. Den första var den församlade mängdens bleka hänleende, när man blygt frågade om vägen till hotellet — människan tror, att hon kan få ett rum under Sandhamnsregattan!!

Den andra var fru Magda Holm, lika strålande som alltid, för att använda en pålitlig karaktäristik, i vit seglarelegans med en kort ormskinnsjacka och grå filthatt av årets typ, liten och tätt åtsittande.

Klockan var tio på morgonen, och vi hade god tid att koncentrera vår klädnyfikenhet på Magda Holm, ty, så långt man kunde se längs den solstekta stranden, inte skymten av en dam. Herrarnas elegans — rigg, för guds skull — var alls inte att förakta, men, frånräknat en amerikan i ljusblå kortbyxor och en svensk i vit tröja med ett hjärta på ryggen och ett frågetecken på magen och diverse annat målat här och var, i längden något monotont. T. o. m. Karl-Gerhard var traditionellt vitbyxig.

Vår fråga, ställd till ett litet ljuskrulligt seglarbarn: "hur dags gås det upp i Sandhamn?" — Motfrågas snabbt: "herrar eller damer?" "Damer." "Inge särskilt tidigt utom dom där" — en gest utåt bryggan. "Dom där" befanns vara ett av Sandhamns utländska inslag, fem spanjorskor, som bildade en särdeles effektiv grupp, uppflugna på bro-räcket. Alla mörka och spanskt vackra, ett par klädda i helsvart, något liknande munkkåpor, dock med flärdens guldbroderier på kragar och skärp, en i rödaste rött och — något sådant sågo vi sällan — schalett på det korpsvarta håret, och en i citrongul elegans — allt detta, sotsvart, klarrött och solgult avtecknande sig mot bokförläggar Åkerlunds bländande vita lustjakt. Säggen förtäljer, att spanjorskorna ha klagat över, att svenskarna begagna så litet vatten. Första morgonen lära de ha låtit bära upp 23 hinkar tvättvatten. Och vi, som trodde, att vi voro så renliga!

En bit från dem står ännu en morgontidig — efter Sandhamnstid — damgrupp, som ansätter pressbåtens befälhavare att få följa med och på närmaste håll följa Norges kamp mot Amerika. "Jeg er da rorsmans frue, jeg —", vem kan motstå de bevakande orden. I all synnerhet om de förenas med den

Fyll de glada bilderna å sid. 716—17 fogas detta kåseri från Sandhamn, som presenterar skönheten och elegansen där under segeldagarna.

unga fru Frimann-Dahls norska apparition, ett smalt brunt ansikte omramat av svart slätt hår och grått skinn som fulländat en originell strandkappa, helt överbroderad med blommor i citrongult, dunkel- och klarviolett. Kaptenens "sjösjukerisken..." viftas bort med ett leende, så balanserar pressen och norska skorna ombord och torpedbåten lägger ut.

När den kommer igen finns inte en fotsbredd framför klubben, där det inte står en energisk herrsko eller raffinerad damsko och småhoppar av spänning över resultatet. Norge vann — småhoppen samlar sig i ett glädjeskutt, och högst hoppar väl Norges unge seglarprins — skulle hoppa, om inte tio kameror bevakat varje hans rörelse.

En razzia bland de vita borden ger nu bättre resultat än på morgonen. Vid ett bord sitter en grupp med elegansen i absolut nivå med namn och popularitet. Det är don och donna Ascanio Colonna i respektive seglardress och en läcker komposition i grått och svart. Vid nästa tékopp prinsess Estach, mörkt vinröd från den åtsittande filthatten ned till skorna, därpå fru von Heidenstam, patriot i gul hatt och blå seglarjacka, och comtesse Moltke i diskret grått. Trots mr. Harrisons övertalande "another cup of the"? resa de höga damerna sig och bege sig upp på klubbverandan för att överblicka allt folket.

Vi göra sammanledes. Mitt på planen står en skrattande flickgrupp — kuttersmycken på Sandhamnspråk — omgiven av löjtnant Trulsson — 1:ste Sandhamnscharmör, och allt löjtnant-Trulssonskt Sandhamn förövrigt har att uppvisa. I mitten fröken Yvonne Tengbom, ljuslockig och ljusblå med en röd och vit scarf fladdrande i Sandhamns-brisen, flankerad av hovtandläkare Sandbloms döttrar, den ena i den ägandes båtens kända uniform, matrosmössa med Sylvia i guld, blå och blankknappig jacka och vit kjol, den andra ex-

ponerande årets Sandhamns-skrik, en brokig scarf i snibb över ena axeln. I gruppens ytterkant hovkörnsnär Lindahls döttrar, exponerande sitt eget privata lilla skrik, klädsamma seglardräkter i blått och vitt, och fladdrande i periferien fröken Marianne Sundén-Kullberg i luftigt vitt.

En viss oro börjar sprida sig. Löjtnant Trulsson och övriga honoratiorens dra sig ned mot bryggan, uppstramade och betydelsedigt kysande ut mot det glittrande inloppet, där den Kreugerska Edi inom kort dyker fram. Diverse manövrar, så törnar Edi mot bryggan, och efter fotografanloppet balanserar prinsessorna Margareta och Märta över landgången för att under några dagar utöka antalet förtjusande Sandhamnsdamer, tills vidre båda klädda för segling i blå jackor, vita kjolar och gummiskor.

Solen börjar gå ned och för några timmar har man att söka societeten i klubbens matsal. Vi avstå och klättra i stället upp till Tor Hedbergs lilla sportstuga. Vi anträffa fru Stina Hedberg mitt uppe i hushållsbestyr, ivrigt förnekande, att hon hör till Sandhamns damelit och som sådan har förpliktelser att ställa sin charmanta person till vår fotografers förfogande. Inte desto mindre anträffa vi senare fru Hedberg strövande bland de vita borden i strikt strandelegans, storbrättad vit hatt, svart jacka över ljusgrön jumper och vit kjol. Och ett strålende leende över vädret och lantlivet — som fru Hedberg verkligen lyckas upprätthålla trots fashionabiliteten inpå knutarna — och höstens engagement och "att Tor skall komma" och allt och alla.

Solen är för länge sedan borta, båtarnas flaggskrud likaså, och söndervarierade synkoper strömma ut i sommarnatten. Danselegansen får även, vad den tillkommer, nästan alla de dansande damerna hylla sig till sommarens dansskrik, storblommigt, fladdrigt och luftigt. Utom de, som dansa i seglardress, bland dem främst prinsessorna.

När fiolen faller ur klubbfiolistens hand flyttar valda delar av elegansen över till dansbanan utanför, och först när draglätan där tystnar framemot fyra till Sandhamn dam-öde och tomt. Tills det blir morgon den andra dagen...

BANG.

DAMERNAS DISKUSSIONSKLUBB

Antingen — eller.

Signaturen *En* har tagit upp en givande fråga i senaste *Idun*, då hon undrade om det finns en fackföreningsterror bland damerna. Här nedan följer ett inlägg med en ny belysning av saken.

Utåt sett tycks det röra sig om en ren organisationsfråga, men söker man sig in till det väsentliga, rör det sig om ett problem, som vi kvinnor oftast bruka undvika: kvinnans solidaritetskänsla. Har kvinnan i lika hög grad som mannen sinne för det gamla stolta: en för alla, alla för en? Man måste fråga sig: Äro kvinnorna kapabla till en vänskap på samma nivå som männens och ännu väsentligare problem. Men låt oss hålla oss till detta: en för alla, alla för en.

I detta fall gäller det alltså: kunna kvinnor inse allt, fördelar och nackdelar, som följer med en stororganisation av *alla* kvinnor inom ett yrke i en förening.

Självfallet se de alla fördelar. All ekonomisk hjälp i form av kassor av alla de slag, allt stöd vid arbetsgivaretvister och orättvisor när det gäller advancement och lönerreglering och avskedanden, allt rent nöje föreningslivet skänker. Men nackdelarna.

Alla utgifter, alla förpliktelser, allt underordnande, alla uppoffringar, allt förkvävande av avund mot dem, som bli föreningspetsar, avståndstagande från alla intriger och andra kvinnliga specialnöjen. Vilja de inte inse det? Det är: med öppen blick för

allt, som det medför sätta in den kvinnliga solidaritetskänslan i kampen för rätt kvinna på rätt plats. Och med insättandet åtaga sig fullföljandet. Underordna sig en idé utan tanke på det egna lilla framåt eller bakåt. Kunna kvinnor, som män, stå i led och lyda kommando för en saks skull?

Jag svarar absolut ja. Jag vägrar erkänna, att en underlägsenhet skulle finnas hos oss på denna punkt. Det göra nog alla kvinnor med mig. Men förneka är en sak, bevisa en annan. Just nu skulle vi kunna ha ett tillfälle att bevisa. Om alla kvinnor inse, att en enda stor förening inom ett yrke är det enda riktiga, så måste vi åstadkomma en sådan förening. Inse vi det ej, d. v. s. vilja vi hellre plöttra bort oss i småföreningar med var sitt lilla program, var sin lilla styrelse, var sina små intriger och vart sitt mycket lilla inflytande, då böra kvinnor aldrig uttala sig eller fordra respekt för sina ord i föreningsfrågor. Antingen erkänna, att kvinnan saknar solidaritetskänsla — eller bevisa den.

En, som inser.

Ett samlande ideellt intresse.

I föreningslivet måste finnas ett samlande ideellt intresse, anser nedan anförda insändare. Jämförelsen mellan kvinnornas rösträttsrörelse och den nuvarande tidens olika rörelser har kanske inte fullt berättigande,

men vi ha ändå icke velat neka plats för inlägget.

Den som minns kvinnornas röströrelse med sin beundransvärda organisation, sina över hela landet utgrenade föreningar, är kanske böjd, att med en viss tvekan undran betrakta våra dagars föreningsliv. Man ropar på stora sammanslutningar, på uppgivande av allt för utpräglade kärntressen för att nå ett stort mål. Men om föreningen endast har med kär- och yrkesintressen att skaffa, blir det nog aldrig riktigt helt med enigheten och samlingen. Först när man kan visa på det ideella målet, vilket var rösträttsrörelsens styrka, kan man få folk att — åtminstone i någon mån — glömma sina personliga små synpunkter. Men om t. ex. lärarinnor samlas för att diskutera sina lönfrågor eller andra praktiska detaljer så är det väl bättre, att de samlas i små grupper, som ur organisationssynpunkt äro lätthanterliga än att alla rikets lärarinnor från alla slags skolor sammankomma. Så sker ju ock. För rikssammanslutningar av kvinnoyrken och stånd behövs helt andra synpunkter, behövs att alla kvinnor i samma yrke eller stånd finna en gemensam plattform, där de kunna samlas och som ligger över deras vardagliga nivå, men ändå har samband med denna. En sådan kvinnosammanslutning är husmödrarnas riksförbund. Att flera liknande organisationer komme till stånd för andra kategorier av kvinnor vore säkert ett tidens krav av största vikt. Om vi bara kunde finna ledare. Men de kanske komma fram ur hopen, om det ideella, enande målet blir funnet.

En sökande.

Vacker hy
i ungdomsåren

och allt framgent, är kvinnans högsta önskan och målet för all rationell hudvård. Välj till Er hudcrème Gahns

FARÉNA-CRÈME

Den kommer att bliva Er favorit, ty den är en skönhetscrème av rang — den behagligaste som finnes.

GEFLE MANUFAKTUR AKTIEBOLAG
STRÖMSBRO

Oblekta, Blekta och Färgade
Vävnader
Tillse att Ni alltid erhåller märket
»SVANEN»

Kommissionslagrens telefonnummer:
Stockholm 96 46 - Hudiksvall 532 - Sundsvall 30 03
Umeå 141 - Östersund 130.

Lithinés du Dr. Gustin

rekommenderas av läkare såsom ett förträffligt hälsovatten, att motarbeta äggvita, socker, gikt, reumatism, njur-, lever-, mag- och tarmsjukdomar samt övriga ämnesomsättningsrubbnings- och korpulens. Att dagligen dricka Lithinés till måltiderna i stället för mjölk eller maltdrycker, är en naturlig angenäm och utmärkt avmagringskur (c:a 2 kg. pr mån.). Lithinés är en välsmakande dryck, som tillika utgör en betydande inbesparing i hushållsutgifterna. Erhålles endast å apotek, pris kr. 2:75 för 12 lit. paket.

23 öre pr liter.

Praktiska
Nyheter!

SLOTTSSENAP

på hushållsglas i 3 storlekar.

KUNGS-ÄTTIKA

KUNGS-VINÄTTIKA

på karaffer.

Äro marknadens förnämsta fabrikater.

Guldmedalj 1924.

A.B. UPSALA ÄTTIKSFABRIK

Jubilerande Kristianstadsdam.

EN AV KRISTIANSTADS MEST AKTADE och inflytelserika personligheter — fröken Anna Lundquist — fyller fredagen den 24 juli 60 år.

De många kommunala och sociala förtroendeuppdrag, som under årens lopp anförtratts åt fröken Lundquist, låta sig icke i en handvändning uppräknas, ty hennes namn och livsgärning äro med hart när olösliga band knutna till Kristianstads samhällsliv, för övrigt känt och välkänt långt utöver denna stads gränser.

Utgången från ett aktat, mycket gott hem, där sund livsglädje och omutlig rättrådighet förde spiran, har fröken Lundquist begåvats med rika anor, vilka under årens lopp hos henne framdanat en sällsynt heljuten karaktär.

Hennes föräldrar voro fabrikör Sven Lundquist (grundläggaren av den kända Lundquistska färgeri- och garnfirman) och dennes maka, född Krabbe, i Kristianstad. I deras hem föddes och fostrades en stor barnskara. Alla blevo framstående personer i samhället och »staten».

Anna Lundquist, den näst yngsta av syskonen, som nu firar sin 60-års dag, är den som i sin fädernestad mest och bäst hävdar sin släkts traditioner. Efter föräldrarnas död själv ägare av den vackra fastighet, där hennes lyckliga barn- och ungdomstid förflutit, har fröken Lundquist kunnat, såväl ekonomiskt som socialt, följa sitt hjärtas maning att verka för samhälleligt väl, alltid med blicken på de mänskliga värdena. Redan i ungdomen drogs fröken Anna Lundquist till det verksamhetsfält, där hon utträttat så mycket gott och blivit en vän för alla fattiga, lidande och prövade, ett namn, bakom vilket gömmer sig ett hjärta så medlidsamt och varmt, en hand så villig att hjälpa, — en aktningstjudande, fin personlighet, inför vilken alla med vördnad böja huvudet.

Något av vad fröken Lundquist »officiellt» hinner med, må här nämnas: Ledamot av stadsfullmäktige, fattigvårdsstyrelsen, folk-

- Steinway & Sons -

Lundholms
Pianomagasin

Stockholm
Brunkebergstorg 24

Göteborg Malmö

M. ZADIGs

prisbelönta neutrala
Lanolin Crème-Tvål

den yppersta av alla Toilette-tvålar, förlänar huden ungdomlig friskhet och skönhet.

M. ZADIG, Malmö.

H. M. Konungens Hovleverantör.
Nederlag i Stockholm: Brunkebergsg. 4
,, Göteborg: Chalmersg. 20.

ENSAM

bland putsmedel för skodon står

för skor i alla färger och skinnsorter. Smetfri, billig i användning. I alla färgsko- och herrekliperingsaffärer.

Generalagenter för Sverige:

DORCH, BÄCKSIN & Co:s A.-Bol.
GÖTEBORG
AVD.-KONTOR I STOCKHOLM

Begär alltid Vitrum's tillverkningar:

Maltextrakt Vitrum, bästa näringsmedel.
Maltextrakt Vitrum med fiskolja, bästa vitaminpreparat.

Mineralvattensalter Vitrum.

Laxérmarmelad Vitrum, bästa avföringsmedel.

Sodapastiller Vitrum, bästa medel mot halsbränna.

FERROL Vitrum, det kraftigaste aptitgivande och mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synerligen lättsmält, fördrages det av den ömtåligaste mage. Vid blodbrist och svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages av såväl barn som vuxna.

Tillverkas å

Apoteket Vasens Apoteksvarucentrals
Laboratorium, Stockholm.

Samtliga preparat finnas på alla apotek.

Advokaten Eva Andén

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund
Herkulesgat. 14, f. d. Lilla Vattugat. 14
Tel. 7575. STOCKHOLM. Tel. 7576.

Specialitet: Familje- och arvssaker, Botredningar och testamenten. Även skriftliga förfrågningar.

Bensintvätta

överrocken hos Saltsjöbadens Kem.
Tvätt, Sthlm.

IDUN

Mästersamuelsgatan 45, Stockholm.

Grundlagd av

Frithiof Hellberg

Redaktör:

Eva Nyblom

Redaktionen: ... kl. 9-5 | Expeditionen: ... kl. 9-5
Norr 9803 — Norr 402 | Norr 1602 — Norr 6147
Verkställande direktören | Annonskontoret: Norr 6147
Norr 4304 | Annonschefen: 1646

Iduns annonspris:

Pr millimeter enkel spalt:

50 öre intill bred textspalt, 40 öre å övriga sidor e. t.
Helmarg. 55:—, halvmarg. 30:— pr gång. Lediga
platser och platssökande 30 öre, minimipris 3:60.

Iduns prenumerationspris:

Uppl. A.	Uppl. B.
Praktupplagan	Vanl. upplagan
Helt år 17:—	Helt år 15:—
Halvt år 9:—	Halvt år 8:—
Kvartal 4:50	Kvartal 4:25

Dåsighet och Olust

är enligt vetenskapen bevis på dåligt blod och otjänliga ämnen i kroppen, gifter som måste rensas bort.

Fruktsalt-Samarin renar effektivt blodet, befriar magen och tarmarna från osunda samlingar, utdrivar den skadliga urinsyran från kroppen, är välgörande för levern och njurarna.

Fruktsalt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring vilket sätter kroppen i god form, därför är det hälsobringande att dagligen dricka **Fruktsalt-Samarin**. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos Drog- o. Färghandlare m. fl.

Cederroths Tekn. Fabrik, Sthlm

Vackra flickor verka frånstötande

VILKEN kvinna kan verka fin i en baddräkt, om hon missprydes av överflödigt hårväxt? Hur man bäst blir kvitt sådant hår, är ett invecklat problem för många kvinnor. Rakapparaten kommer håret blott att växa rufsigare och tjockare och de gammalmodiga depilatorerna äro mestadels otillfredsställande. Millioner damer hava funnit en tillfredsställande lösning i Veet. Påstryk endast Veet direkt från tuben, vänta några minuter, skölj av, och håret är försvunnet. Tillfredsställande resultat garanteras i varje fall, eller pengarna tillbaka. Veet kostar kr. 1.75 och kr. 3.25 per tub. Att tillgå hos alla hårfrisörskor, parfymaffärer, kemikaliehandlare, apotek etc. Generalagenter: Eneqvist, Holme & Co., A.-B., Vasagatan 15-17, Stockholm.

Kr. 1.75 **VEET** 3.25

Stränga prov och teknisk sakkunskap fällde utslaget

I skarpaste konkurrens med andra världsfabrikat ha nyligen Viking-uren (Cortébert) antagits av de italienska statsjärnvägarna. Ingenjörer och urmakareexperter voro i denna tävling så noga, att t. o. m. välkända ur kasserades på grund av konstruktionsfel.

Endast de skickligaste fackmän kunna avgöra en dylik sak. Vikingurens triumf bekräftar blott de svenska fackmännens omdöme om de nya Viking-uren.

Samma kvalitet-Vikingur, som järnvägarna antagit, säljes av de flesta urmakare.

Herrur, silver Kr. 45 o. högre, 14 kar. dubbelboett, Kr. 160 o. högre, 14 kar. öppet Kr. 120 o. högre. Armbandsur, olika prislägen.

HOSTOL
OÖVERTRÄFFAD BRÖSTKAREMELL
H. M. DROTNINGENS HÖVLEVERANTÖR
Sockerbageri-Aktieb. Emil, Sthlm.

Finnes i alla välsort. affärer i hela landet.

skolestyrelsen, styrelsen för Kristianstads läns småskoleseminarium, barnavårdsnämnden, pensionsnämnden, styrelsen för arbetshemmet i Arrie, sekreterare och kassör för K. F. F. (Kristianstads frivilliga fattigvårdsfören.), verkställande direktör för Kristianstads skollovskollonier, handhar upplysningsbyrå F. V. O., styrelseledamot i moderata kvinnoförbundet, diakonikretsen, Fredrika Bremerförbundet m. fl. Dessutom har hon tagits i anspråk för en oräknelig massa av utskotts- och kommittéuppdrag inom nämnda styrelser och föreningar.

I politiskt hänseende tillhör fröken Lundquist de moderata, men partipolitiska synpunkter få aldrig hos henne bortskymmas det personliga värdet, eller rättskravet hos olika tänkande. Fri från småsinnad trångsynthet, kan hon alltid skilja på person och sak, men — vad fröken Lundquist anser vara rättfärdigt och för samhället nyttigt, driver hon vanligtvis igenom, sakta och försynt, men säkert.

År 1926 tilldelades fröken Lundquist av kungt. maj:t utmärkelsetecknet »Illis quorum».

På högtidsdagen skola förvisso en mängd av ärligt menade hyllningar, burna av vördnad, tacksamhet och kärlek, strömma 60-åringen till mötes.

Ett konstnärshem i England.

(Forts. fr. sid. 714.)

sitt vackra renässansbord i ek, de ljusa salongerna, den smakfulla ateljén och det trivsamma svenska vardagsrummet med gamla släktmöbler i björk och klarblå väggar, som effektivt prydas av familjeporätt i ovala svarta ramar — en fläkt av svensk herrgårdsstämning. Inte lika svensk men därför inte mindre behaglig är husets stora källarvåning, där förr kök och tjänstepersonal voro inhysta, men som nu till största delen står tom och någon gång får tjänstgöra som — bankettlokal. De pittoreska källarvalven lämpa sig utmärkt till barlokal och den långa rad av ringklockor som pryder en vägg och som sitter kvar från ett tidigare hundratal, då en berömd engelsk politiker var husets ägare, ökar den historiska patinan ytterligare. Förmär engelsk tradition spåras också i den stora vackra park som omger Heatham House; (förmär engelska hus ha alltid sitt namn) där finns allt man kan begära av en engelsk park, inte ens en trädgårdspoesis traditionella å fattas och i köksträdgården hittar man ett välförsett hönsus.

Det är alltså i en både ståtlig och idyllisk omgivning som Einar Nermand slagit ner sina bopålar. Och som svensk gläder man sig lika mycket åt hans konstnärliga framgångar och popularitet i England och Amerika som åt hans outtröttliga hjälpsamhet mot alla svenskar »i försakingringen» och all hjärtlig gästfrihet, som övas av honom och hans fru — dotter till skulptören Christian Eriksson och hans maka i f. g. Jeanne Tramcourt — i deras svenska hem.

E. N.

Om Idun

blivit slutsåld på båtar och tag så var vänlig anmäl detta omgående till Iduns Exped., tel. 16 46 och Norr 61 47.

SOUTHALLS'

SANITETSBINDOR
THE "ORIGINAL" MAKE.

Absorberande, antiseptiska.

Pressade Bindor

Dessa äro särskilt avsedda för damer på resor. Bindorna äro Southalls vanliga, men genom pressning reducerade till tändsticksaskformat. Upptagna återfär bindorna sin form och elasticitet. Storlekar: A, B, C, D.

FABRIKANTER:

SOUTHALL BROS & BARCLAY Ltd.,
CHARFORD MILLS, BIRMINGHAM, ENGLAND.

I lager hos:
Nordiska Kompaniet (sjukvårdsavdelningen), Au Corset Gracieux, Stockholm. Apoteket Kronan, Göteborg. R. Söderberg & Co., A.-Bol., Göteborg. Buttericks Mönsteraffär Stockholm, Göteborg, Malmö och Hälsingborg. Samt hos alla förstklassiga sjukvårdsaffärer.

En gros hos:
Gustaf Hjelm & Co., Stockholm. Stilles Försäljnings A.-Bol., Stockholm. Kirurgiska Instrument Fabriks A.-Bol., Stockholm. Apoteket Vasens Apoteksvarucentral "Vitrum", Stockholm. Sederholm & Co., Liljeholmen. R. Söderberg & Co., A.-Bol., Göteborg.

Varje familjeförsörjare

bör bereda sina efterlevande pension från
ALLMÄNNA ÄNKE- OCH PUPILLKASSAN I SVERIGE

Grundad 1784.

Vinst tillfaller de försäkrade i form av årlig tillväxt under insättarens livtid å den blivande pensionen. Denna tillväxt uppgår för närvarande till 7,5 % å det betingade pensionsbeloppet. En betingad pension å t. ex. 1.000 kronor tillväxer således f. n. med 75 kr. om året. Prospekt portofritt på begäran.

STORKYRKBORINKEN 11. STOCKHOLM.
Tel. 60 00. Tel. N. 10 00.

Olycksfall- och sjuk-
Skadestands-
Automobil-
Motorcykel-
Glas- o. Vattenskade-
försäkring.

Försäkrings A.-B. NORRAN, Göteborg.

En prydnad för varje kök

— lättkött, hållbar, hygienisk och gasbesparande —

är en

**NORRAHAMMARS
GASSPIS**

Levereras antingen kombinerad med vedspis eller fristående, i följande utföranden:

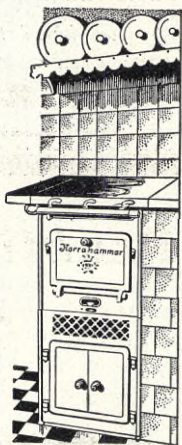
- 1) utan fötter,
- 2) med "
- 3) med underrede.

I regel levereras gasspisen i svart gjutgods, men särskilt prydlig och lätt att hålla ren är den emaljerade gasspisen, som kan erhållas i svart, vit, grön eller brun emalj.

Vi förse gasspisarna med brännare av modern konstruktion och i olika utrustningar, såsom ring-, kok- och sparbrännare.

Begär katalog å gasspisar från

NORRAHAMMARS BRUK, NORRAHAMMAR.

Badartiklar Realiseras.

Tillfölje försenad badsäsong realiseras kvarliggande lager av Badkappor, Baddräkter och övriga Badartiklar i Twilfit, Nybrog, 11, Sthlm.

ARTI HEMFÄRGER
äro utan jämförelse bäst.

A.-B. EUG. WINGÅRD, MALMÖ.

Iduns korrespondensklubb.

Svenka, som finner ensamheten litet trist, önskar korrespondera med någon bildad person på engelska språket.

Ömsesidig förströelse.

IDUNS SKÖNHETSINSTITUT

Ögonfransar.

N:r 41. Vet Idun något medel, helst gammalt beprövat, som stimulerar växten å ögonhåren. Har ganska tätta ögonhår, men korta. Har använt ricinolja i många mån. men utan resultat.

Maj.

Svar: Blanda 0,32 gr. svavel-syrad kinin med 28 gr. söt mandelolja. Härav tages på en liten pensel och anbringas på ögonfransarna, vilket befordrar deras växt. — Stryk av penseln så att intet av vätskan inkommer i ögat.

Angående hår.

N:r 42. 1) Hur skall jag bära mig åt för att få torrt och poröst hår. Torrshamponering skall ju vara bra mot fett hår, men det skall göras så ofta.

2) Är det skadligt att pudra direkt på huden?

3) Är det bra för håret att gå utan huvudbonad?

Milli.

Svar: 1) För den som har fett hår, är ju regelbundna tvättningar det bästa. De kunna göras en gång i veckan. Tag litet borax i vattnet, blöt hela håret och dryp såpsprit, något utspädd, däröver och gnugga väl in den, så att starkt lödler uppstår; skölj sedan väl med 1 å 2 matskedar ättika i första sköljvattnet, så att allt lödler försvinner. Torrshamponering kan ej skada för någon gång.

2) Puder är ej skadligt, om ansiktet på kvällarna göres väl rent med fin tvål och varmt vatten. Innan pudret anbringas bör någon pudercrème masseras in i huden, särskilt om denna är torr.

3) Det är visserligen nyttigt för håret att utsätta det för luften, men alltför stark solhetta verkar i längden skadligt, enär håret blir torrt och blackt i färgen och vid mera framskriden ålder grånar fortare.

Ovälkomen hårväxt.

N:r 43. Har vetenskapen inom skönhetsvården ännu icke hunnit så långt att de kunnat framställa något kemiskt medel, som borttager generande hårväxt, utrotar hårrötterna, efter en eller ett par behandlingar, utan att hyn tar skada därav? Jag måste till vad pris som helst få veta något sådant.

Synnerligen verksam vid reumatiska smärtor

intyggar hembiträdet A. C. Eriksson i Stockholm på följande sätt: Tabletterna "Globoid" har jag funnit synnerligen verksamma ej blott vid huvudvärk utan också vid förkylning med reumatiska smärtor.

GLOBOID

Framställes enligt recept av Professor E. Louis Backman, Uppsala.

2 å 3 tabletter ett par gånger dagligen göra underverk. I askar om 20 tabletter Kr. 1: 45 I flaskor „ 40 „ Kr. 2: 50

OTVUNGEN

BEHAGLIGHET

På havsstranden.

Så länge solen glittrar i vågornas skumkronor, avspegla de strandens sällskapsliv. Det behagfulla hos vackra damer kommer här till sin fulla rätt.

En estetisk vacker bild får ej inkräktas av misspyrdande hårväxt på armar och ben, i nacke eller i armhålur, ty kvinnor med smak avlägsna dessa hår. De använda endast Dulmin, nutidens fullkomligaste hårborttagningsmedel. Dulmin är ljusst cremefärgad, smidig och nästan utan lukt; den är oskadlig, verkar hastigt och tillförlitligt inom 3—5 minuter.

Garanti:
Vi återbetala pengarna, om Ni ej är nöjd med Dulmins verkan. Observera bruksanvisningarna.

Pris i tuber Kr. 1.25 och Kr. 2.—.

Erhålles i väl sorterade parfymaffärer.

DULMIN

Hårborttagningscrème

DR. M. ALBERSHEIM, FRANKFURT A. M. / LONDON

Agentur: Riviera, Stockholm. Tel. 5285 & N. 118.

dant, då min hy för varje dag som går blir allt fjunigare och fjunigare. (Nämn ej elektrolys!)

Förtvivald hårväxt.

Svar: Fastän ni ej vill höra talas om elektrolys för utrotande av ovälkommen hårväxt måste jag ändå säga att det är det enda säkra medlet.

Med andra medel måste behandlingen göras om vid behov och vissa crèmes ökar hårväxten. — Om huden endast är fjunig, vill jag rekommendera ett enkelt och ofarligt medel, som dock måste göras om vid behov: Att lägga på omslag av så hett såpvatten som möjligt och efteråt försiktigt gnida huden med en slät pimpsten. Omslagen kunna ligga på 10 minuter i taget och ombytas.

Se även svaren på frågorna 33 2) i n:r 21 och 39 i n:r 27.

Magert och fylligt.

N:r 44. Hur få magra, blå händer fylligare och vita. Finns det några rörelser mot mager hals, samt hur få bort s. k. saltkar. Är f. ö. tämligen fyllig i synnerhet i ansiktet. Finns det något medel mot för fylliga kinder.

Idunprenumerant.

Svar: Giv händerna ett handbad varje aften i så hett vatten som möjligt, tillsatt med 1 matsked råsaltsyra till ungefär 1/2 stort handfat med vatten. — När händerna kännas frusna, gnidas de med kampersprit och eau de cologne. Vintertid få ej händerna tvättas med kallt vatten. Efter handbadet ingnides någon lenande crème och rymliga handskar pådragas.

Gör dessutom ett par gånger om

dagen hand- och armrörelser, vilket befordrar blodcirkulationen.

Den djupandningsrörelse varom står i sv. på fr. 29 i n:r 18 hjälper bra mot "saltkar" om ni är ihärdig därmed. Den bör åtföljas av huvudrullningar några varv åt ömse håll, så kommer nog det överflödiga hullet på kinderna så småningom att utjämnas.

Fru Skönhetsdoktorn.

Som man bäddar, får man ligga.

SPIRALMADRASSER

hava vunnit sin enastående framgång tack vare sin genialiska (patentans) konstruktion. Innehålla omkring 500 st. fina stålspiraler i cylindriska domestikfack (ej juteväv) överstoppning ren tagel — i motsats till mindervärdiga dylika som äro stoppade med krollsplint — och dubbla skikt vit vadd. Utgöra på en gång både tagel- och resårdrass, men kosta ej mera än endera, men äro tiodubbelt mjukare än någondera.

Tillverkas av:

J. Svensson & Bourghardt

Göteborg. Grundad 1881. Madrassfabrik, Tagelspinneri, Täckfabrik, Fjäderrenseri, Spiralfabrik.

Erh. i varje väl sort. sängklädersaffär.

HEMTREVNADSRÅD

Av möbelarkitekt Eduard Rasch.

Färger.

Fråga: Tänkte låta limfärga väggarna i fält i vardagsrum och matrum i vår villa. Möbler i vardagsrum av bonad mahogny, skinnfätöljer, matta och ottomanöverkast i blått, rött, beige, i matrum av mörkgrön bonad ek med gobelin på stolar även i ryggen, piano svart. Tacksam för råd angående färg till fält och ramar, fönsterposter och gardiner? Färg på nytt tyg till matrumstolarna?

Nybyggarefru

Svar: Limfärga vardagsrummets väggfält svalt beigegula med en varmare grå ton i friserna. Trävirket målas ljusare än friserna, nära bengula. Gardinerna i brunt ger rummet en ombonad verkan, önskvärd mot mattans och överkastets starka färger. Matrummets väggfält göres putsgrå med gråton, stötande åt grönt, i friserna. Trävirket i möbels färg samt gardiner och möbelyg av mörkgrön sammet.

Omtapetsering.

Fråga: 1) Hurudan tapet till matsalsmöbel i flammig björk med grönt möbelyg?

2) Hurudan tapet till gräddvit soffrumsmöbel med gult tyg?

3) Hurudana tapeter och lampskärmar till dagligrum med mahognymöbler klädda med brunt och guldrandigt hemslojdstyg. Vinröda draperier. Matta i mån-

ga färger, dock brunt förhärskande. Dukar, kuddar i gult ripsiden.

Omtapetsering inom 14 dagar.

Svar: 1) Enfärgad grågrön tapet, gärna s. k. säckvävstapet.

2) Svagtonad laxrosebrun tapet med enkel gul dekor.

3) Enfärgad svagt grågul tapet. Lampskärmar i vinrött.

Den gamla legenden.

(Forts. fr. sid. 715.)

De hade gått igenom hela den första stora praktvåningen och den andra, dogernas mera privata rum. Då kom hon plötsligt ihåg något.

"Christoforos!" ropade hon till. "Låt oss inte glömma Tizians fresk 'Christoforos'! Den skall vara här någonstans. I en trappa."

Den gamla legenden om Christoforos hade kommit för henne en natt, då hon låg vaken och tänkte. Sedan hade den ej lämnat henne.

"Ja visst", medgav han. "Den bör ej förbigås! Baedeker har stjärna för den."

De irrade åter genom salarna, letade i alla valv och alla trappor. Äntligen funno de den och blevo stående, tagna av konstverkets gripande skönhet, det rörande uttryck av häpen förvåning och from undergivenhet som mästaren tilldelat den muskulöse mannen, vilken är nära att digna under tyngden av det lilla, lilla Jesusbarnet.

Biskopen hade stannat mitt i trappan. Han stod som fastnaglad och bara såg och såg. Minut gick efter minut.

Plötsligt gav han till ett stönande, strök sig över pannan och hjässan, famlade efter stöd — hade fallit, om ej hans hustru ropat till, skyndat fram och fått hjälp av en vaktmästare som lyst-rat för ropet och snabbt kommit dit. De satte honom varligt ned på trappsteget. Disa stod bredvid och höll om honom. Så telefonerades efter bår och sjukbärare.

Stilhet och tystnad. Absolut stilhet.

Han fick inte röra sig, knappast tala och inte heller tänka.

Hon sysslade ständigt omkring honom, lämnade honom knappast en halvtimme på hela dagen. Men — så underligt det föreföll — oron hade plötsligt lämnat henne. Ängesten var borta och det där ständiga jäktande grubblat: Vart bär det hän? Hur skall det gå? Hur länge...? Hon gick och bar på en känsla, som om de släppt av alla sorger, — båda två. Och nu voro de verkligen ute på bröllopsresa. I hela vida, vackra världen fanns det bara de båda...

SVENSKA TRYCKERI-AKTIEBOLAGET

STOCKHOLM

Huvudaffären: Klarabergsgatan 54

Tel.: Norr 32955

Filialen: Riddaregatan 17

Telefoner: 72565, N. 6 47

Utför alla slags

Bok-, Tidnings-, Illustrations- och Accidenstryck

Han låg där blek och stilla. Hans läppar sade inte mycket, men hans ögon, hans vackra, klarblå ögon som följde henne var hon gick och stod. Det skarpa vecket mellan ögonbrynen hade jämnats ut, och det irriterade, oroliga i blicken var också försvunnen. Och hon såg, att ögonen dag för dag talade ett gladare språk, om lugnare, ljusare tankar och ett hoppfullare sinne.

Det gick också framåt, sade läkaren. Fast det gick långsamt. En liten utgjutning som nog skulle läkas, hade han sagt.

Och en vacker dag — äntligen! — fick patienten sitta uppe i en vilstol vid fönstret. Där satt han sedan var enda förmiddag, ombäddad av kuddar. Alla fönster stodo på vid gavel. En mild, solfylld, lätt saltmängd luft strömmade emot honom. Han såg ut över det blå-violett skiftande havet och över himlen, djupblåare och högre än som han kunde minnas att den varit hemma i Norden. Långt, långt borta såg han människorna som små prickar röra sig på stranden eller ute i vattnet. De liknade en massa glada vårblommor, tänkte han, med sina granna parasoller och sina färgrika kläder.

De bodde nu på Lido. Här var tystare och svalare än vid San Moisé-torget samt en betydligt friskare luft. Han kände själv, att han blev allt starkare för varje dag.

"Så underligt, Disa", sade han en dag, "så underligt, du! — Det var, när jag fick se Christoforos tyngd som det brast för mig. — Var det inte underligt?"

"Tja —", sade hon dröjande. "Om det nu hade något samband..."

"Jo visst! Det hade det!"
Om en stund bad han:
"Berätta för mig legenden om Christoforos, Disa min!"

Då lade hon undan allt annat hon haft för händer, satte sig på pallen bredvid honom och började berätta, långsamt och litet sökande efter orden.

"Christoforos var en stark man. Så stark som ingen annan, trodde han själv. Allt kunde han. Allt kunde han lära. Ingen fanns som han tyckte var stor nog och stark nog, så att han kunde vilja nedlåta sig att tjäna honom."

Biskopen lyfte hastigt på huvudet och såg skarpt på henne. Hon tystnade med en fråga i ögonen, men då nickade han åt henne att fortsätta, lutade sig bekvämt tillbaka mot kuddarna och slöt ögonen.

"Han försökte nog hos olika herrar, den stackars Christoforos, men för ingen kände han den vördnad och den undergivenhet som han måste känna för att kunna vilja göra sitt bästa. Han försökte hos världsliga herrar, kunniga, kloka herrar, och han försökte, säger sägnen, också hos den onde själv."

Hon höll upp en minut.
"Hos den onde själv", upprepade biskopen med slutna ögon. "Det är underligt, inte sant?"

"Kanske inte så underligt ändå. Han såg ju bara efter styrkan, Christoforos. Efter någon som inte böjde sig och inte kände fruktan. Den onde, trodde han, fruktade inte någon eller något. Därför var han starkast. De stora magnaterna fruktade för den onde. Mer än för något annat..."

"Mer än för något annat?" mumlade biskopen. "Men — vem — vad — är då — den onde?"

Disa svarade inte, bara såg på hans slutna ögon och bleka ansikte med en varm blick. Hon förstod nu, att denna redogörelse för Christoforos berörde honom på ett alldeles särskilt sätt. Han låg där och drog upp jämförelser, kände sig synonym, led av

symbolikens starka ord. Men att visa honom — eller säga ut — något av det innerliga medlidande som rörde sig inom henne, det aktade hon sig visserligen för. Det skulle förstört allt som redan börjat läkas och helas inom honom. Då han förblev tyst, fortsatte hon. "Men så, efter en tid märkte Christoforos, att den onde — den som tycktes ha all makten — bävade i fruktan inför en bild av den korsfäste. Så var ändå inte han den starkaste utan Kristus. Och nu önskade Christoforos tjäna honom."

"Det var gott! Det var gott! — Men varför kunde han då inte?"

"Jo, han kunde, Gregor. Han gick, säger sägnen, till en from eremit för att få veta, var och hur han skulle tjäna Kristus, och den fromme mannen såg att Christoforos hade en stor kroppsstyrka men ett oroligt sinne som aldrig skulle funnit sig väl av det stillsamma eremitlivet där man försakade och spåkte sig och gjorde gott i tysthet. Eremiten förelade honom då att tjäna mänskligheten genom att vid en strid flod på sina skuldror bära de resande över från den ena stranden till den andra."

Någon knackade på dörren. Båda ryckte till. De hade varit så inne i lyssnande och berättande. Det var domestiken med eftermiddagstéet. Disa gjorde plats för

brickan på bordet bredvid dem och började lägga socker i kopporna. Då sträckte biskopen hejandande ut handen.

"Låt det vara!" sade han med låg röst. "Det kallar inte så fort. — Hur var det sedan, Disa? — Han började bära de resande över från den ena stranden till den andra..."

Han satt alltjämt med slutna ögon och ett uttryck i sitt ansikte, som om han lyssnat efter något mycket avlägset. Men hennes iakttagande blick märkte skymten av ett stilla leende omkring de smala läpparna.

"Ja, Christoforos gjorde då som eremiten sagt. Han arbetade hårt, ihärdigt och outtröttligt. Men som tiden gick, började han yvas över sin styrka. Han bar och bar, men föraktade det han bar. Han tyckte, att för honom skulle det fordrats jättar att frakta, om arbetet skulle varit honom värdigt."

Då kommer en dag en liten pilt och vill över. En liten ljuslockig en, glad och god och munter. En som den mörke, allvarlige Christoforos såg ned på med likgiltighet och det största förakt, han, vars sinne var fullt av allvarliga tankar på att lyfta jättar. Men den lille gav sig inte. Han ville över, och Christoforos slängde äntligen förargad upp honom på axeln. Han brydde sig ej om att hålla i krabaten. Den där fick hålla sig fast bäst han kunde, me-

nade han. Men för att så snart som möjligt ha detta förödmjukande betjänande över, klev han med sådan fart ut i floden, att vattnet stänkte högt upp. Och strax begynte det stiga och forsa, omkring honom i vilda kaskader. Han gick på, men till sin förundran såg han, att fast han redan kände sig trött, hade han bara hunnit ett litet stycke från land. Inte trodde han det var den lille gossen som var så tung. Nej, han tänkte väl det var vattnet som gick emot eller vinden. Aldrig hade han sett floden se ut som i dag! Eller att någon sjukdom kommit hans lemmar att bli slappa och trötta. Han strävade framåt med uppbyggande av alla sina krafter. Allt hårdare tyngde den lilla bördan på hans skuldra, allt stridare tycktes floden, allt djupare sjönk han ned i botten sand och dy. Hans rygg krökte sig med musklerna spända, som om de varit av järn, hans bröst flämtade, och hjärtat arbetade hårt.

Till sist brast han ut med en suck ur hjärtats djup: "Jag kan inte! Jag kan inte! Jag kommer aldrig till stranden! — Vem är du som jag bär? — Vem är du? — Det är du som är stark, och jag som är svag och liten..."

Men då — då, Gregor — märkte han plötsligt, att han nått andra stränden. Piltan satt ännu kvar på hans skuldra, men han

tyngde inte längre. Och han viskade i hans öra med en klar och stilla röst: "Jag är den herren du ville tjäna — den starkaste. Den som ej fruktar. Ej fruktar för någonting. — Du fruktade — för att inte få nog att bära. Har du fått det nu, då du burit all världens skuld med mig? Jag måste ju hjälpa dig, Christoforos, ty hade du burit ensam, skulle floden uppslukat dig. Men tyngre börda än du nu burit i land, har heller ingen människa burit. Och hade du ej ödmjukat dig och bett om hjälp — inne i ditt hjärta — se, då hade du aldrig nått stranden."

Hon tystnade. Tårarna hade alldeles emot hennes vilja stigit upp i ögonen. Hon skulle ej kunna få fram ett ord till. Den gamla legenden grep henne alltid djupt, men kanske i dag mer än vanligt. Ej för hans skull endast, lika mycket för hennes egen.

Hon ville inte visa honom sin rörelse utan reste sig och började slå i téet.

Han sade heller ingenting, lyfte bara ögonlocken som han hållit nedfällna nästan hela tiden.

Blickarna sökte havet. Det började lysa rött av reflexer från solstupet. Vita mäsar sköto förbi därute, flaxade ett tag med vingarna, sänkte sig och lyfte åter i glidande flykt.

Därefter flyttade han blicken till sin hustrus ansikte. Länge, uppmärksamt betraktade han hen-

Semesterfrågor: N:o 1

Silkestrumpor?

RÄCKA de silkestrumpor Ni har för hela semestern? Om ej, så kom bara ihåg att ett paket LUX räcker till att tvätta dem alla — samt till en del underkläder med för resten.

NI kan göra det i rummet med Lux-metoden. Lux är idealet för semestern, därför att det är så lätt och praktiskt att använda.
Det lönar sig!

Å 9 c.

Föräldrat försvar

Mygg — skona ingen och få ej förskonas. Förinta dem med FLIT.

Genom besprutning med FLIT befrias hemmet från smittoförande Flugor, från Mygg, Vägghyra, Loppor, Kackerlackor och Myror. FLIT når alla springor och vrår där insekterna ha sina bon, förstörande deras ägg.

FLIT dödar Malen och Mallarverna — de egentliga skadegörarna. Det räddar Edra kläder, pälsar och mat. Renligt och lätt att använda. Fläckar icke.

FLIT är resultatet av långvariga, strängt vetenskapliga undersökningar och experiment. Det har fullkomligt undanträngt alla äldre insektsutrottningsmedel. Dödande för insekter men ofarligt för människor. Köp FLIT och FLIT-spruta i dag. Saluföres överallt.

Utrotar: FLUGOR MYGG MAL LOPPOR VÄGGHYRA MYROR

Beckers butiker i Stockholm sälja FLIT.

nes drag. Så räckte han plötsligt ut sin hand, tecknade åt henne, att hon skulle komma närmare, att han ville ha hennes hand i sin.

När han fät den, förde han den upp till sitt ansikte, lade den mot sina ögon.

"Tack!" sade han. "Den där

gamla legenden är god att tänka på — för oss båda två! — Inte sant, min älskade?"

Han böjde huvudet och kysste ödmjukt och varmt hennes hand.

Se bra ut med citron.

Ett enkelt skönhetsmedel.

Det är icke meningen att här prisa citronen till invärtes bruk. Fastän man nog kunde vara frestad till det också. Men vi behöva den ovanligt väl även som utvärtes medel just om sommaren. Och ett enklare lättåtkomligare försköningsmedel, som till på köpet är billigt, får man leta efter. Alla veta att händerna, särskilt naglarna gnidas med frisk citronsaft då man haft rensningsarbete i hushållet. En utskuren citron brukar vara bra att ha vid tvättstället i köket. Men citronen kan användas på flera andra sätt för vår hudvård.

Saften av en halv citron utkramad i tvättvatten för ansiktet och bals har en underbar verkan att göra hyn finare, lätt stimulera dess verksamhet, så att den blir fastare och finare. De som lätt få öppna porer ha alltid besvärligare än andra att sköta sin hy. Nu skall man inte påstå, att citronen i tvättvattnet hjälper för ett så allvarligt skönhetsfel, vilket fordrar specialbehandling, men det finns gränssfall, då den verkligen är bra att ta till. Med öppna porer följer anlag för fet hy och även detta motverkar citronen.

Vi vilja inte bara ha fin hy utan också vit åtminstone om vintern. När hyn får en gulaktig ton, icke att förväxla med solbränna, gör det oss ledsna. Citronsafte motverkar också det gula i hyn genom sin lätt blekande egenskap. Om hyn har blivit torr och spröd efter att ha utsatts för mycket för sol och vind kan citronsaften använd som ovan sagts bidra till att den fjällar av fortare, så att den nya huden under fortare kommer fram. På samma gång stärker den denna nya hud.

Sen får man inte glömma att det behövs fett för huden i alla fall för att den skall taga sig presentabel ut om sommaren.

En halv citron i första sköljvattnet efter hårtvätt löser tvålödret, och underlättar därför den annars besvärliga proceduren med sköljningen.

Slutligen kan citronsaft invärtes också rekommenderas som ett medel att få vacker hy. Men alla tala inte utspädd citronsaft på fastande mage. Därför måste detta medel förses med en varning: försiktighet! Det finns folk som utan obehag för matsmältningen kan förtära saften av en halv citron det första man vaknar och så småningom öka dosen till en hel. Nästa dos, citronsaft ta-

ges omedelbart före måltiderna. Man håller på några dagar och ökar till saften av två citroner om dagen, varefter man går tillbaka till den halva. Men det är rådligast att tillfråga en läkare, om man inte genom vana och iakttagelse känner sin egen kropp så mycket, att man vet vad man tål. Ett glas varmt, kokt vatten en tid framåt på fastande mage kan göra nästan lika god verkan och är betydligt mindre påfrestande.

LÄSARINNORNAS SPALT

SVAR.

Till "Rännstensunge." Fråga honom inte om förlovningen! Ni väntar naturligtvis svar av en, som har erfarenhet, och jag står gärna till tjänst med min. När jag en gång i samma situation som Ni valde mellan tala eller tala, valde jag det senare. Nu är jag skulden till en alltför lång förlovningsmed alla de ledsamheter en sådan kan föra med sig i synnerhet för fästmannen, som fått taga på sig ett stort ansvar, innan han känt sig mogen. Naturligtvis har Er vän skäl att inte öppna frågan och då bör Ni ej heller göra det. Tro inte, att han undgätt höra skvaller, därför att han kanske är för klok för att bry sig om det. Frågan om Er och honom kan väl inte vara evigt aktuell och snart finner skvallret nya föremål. Var ni lycklig utan band, tids nog får Ni det!

Efter två år.

Människan i populariserad form. Det nyligen på Bonniers förlag utkomna verket "Människan" har kommit till för att fylla en lucka i den populärvetenskapliga litteraturen. Den naturvetenskapligt intresserade, som har velat göra sig förtrogen med ett av de mest storslagna ämnen som finnas och hemmastadd på ett område som ligger honom närmare än något annat, sin egen kropp, har stått inför det faktum, att något knappats funnits om vilket man har kunnat säga: detta är människan sedd i den moderna vetenskapens ljus. Man får i detta verk, författat av d:r Fritz Kahn, i en lättförståelig form en generell översikt över allt vårt vetande om människans kropp och människans liv. Härtill kommer att författaren utnyttjar den moderna utställningstekniken för att i bild klargöra organens konstruktion och livsförrättning på ett effektivt och suggestivt sätt.

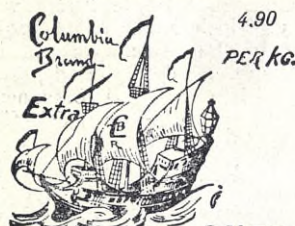
Arbetets svenska översättare och bearbetare, professor Ivar Broman och docenten Sture A. Siwe, framstående vetenskapsmän och specialister, har till huvuduppgift tagit att åstadkomma en sakligt riktig svensk upplaga av arbetet och att överföra författarens språk i en lättillgänglig och typisk svensk form, vilket har lyckats dem väl. Utgivningen sker i häften — av vilka hittills utkommit fyra — till ett pris av kr. 1:60 per häfte. Komplet skall arbetet föreligga i 4 volymer med ialles cirka 1,400 sidor.

FRÅGOR OCH SVAR!

Rococo och ridning.

Fråga: 1) Finnes någon affär el. d. i Stockholm där man kan erhålla rococodräkter eller mön-

Lucks utsökta KAFFEBLANDNING

4.90 PER KG. PAKET FRAKTFRETT 2 1/2 KG. 12.25 PERCY F. LUCK & Co. STOCKHOLM.

Plågas Ni av Huvudvärk och Reumatiska Smärtor?

Då bör Ni ej experimentera med tvivelaktiga medel utan med ens tillgripa de beprövade och av så många läkare vitsordade TOGAL-tabletterna. Dessa stilla ej blott omedelbart de oödligaste smärtor utan äro dessutom ofarliga för hjärta och mage. De utskilja dessutom starkt den skadliga urinsyran — roten till de flesta smärtor — ur kroppen, den enda väg som för till verkligt varaktig hjälp mot det onda. TOGAL-tabletterna finnas, utan recept, å alla apotek till Kr. 2:40 och 0:90. Se till att Ni får äkta Togal och ej efterapningar!

Även den läckraste frukt och de finaste bär vinna på att syltas i vår speciellt formade syltkittel

Skultuna

Kronan sigillet garantera kvaliteten

Hovmanicuristen JEANNE BOMANS

myrrhatinktur, crèmer och puder tillfredsställa de högsta anspråk.

Anv. av H. K. H. Prinsessan Ingeborg.

SVENSKA ELDBEGÄNGELSE FÖRENINGENS BYRÅ

Norrmalmstorg 2 A, 2 tr., Stockholm. Öppen 10—1, 2—4, lörd. o. helgdagsaftnar 10—2.

Eldbegängelser — Begravningsförsäkring — Medlemsanmälningar — Urnor — Kolubarbarischer fr. 150 Kr.

Bensintvätta

kostymer vid Saltsjöbadens Kem. Tvätt.

Verkligt Hygienisk dambinda Tillverkas sedan 20 år i Sverige endast av Göteborgs Kem.-Tekn. Fabr., Göteborg Försäljes i Sjukvårds-, Parfym- & Vitvaruaffärer. Engros hos Gustaf Hjelm & Co., Regeringsgatan 44, Stockholm.

Hämorrhoider

säker fullständig läkning utan operation med de sedan 25 år tillbaka erkända

Anusol-Goedecke

= Suppositorier =

Anusol Goedecke endast äkta i röda askar med firma Goedecke & Co., Chemische Fabrik und Export-Aktiengesellschaft, Leipzig, etikett och plombering. Varning för värdelösa efterapningar och ersättningspreparat.

För Anusol-Goedecke finns det ingen ersättning.

Anusol-Goedecke" upphäver snabbt de ofta svåra smärtorna och möjliggör en lätt avföring. Det desinficerar, torkar och läker de sjuka ställena. Inga narkotiska beståndsdelar. Lätt att använda. Fås på alla apotek.

DEN VÄRLDSBERÖMDA

MEY-KRAGEN

Varje förständig husmoder ser till att herrarna i hemmet använder den förnämsta kragen.

MEY-KRAGEN

fyller de allra högsta anspråk, dessutom bortfaller alla kostnader och besvär med tvätt och strykning.

Broschyr på begäran gratis och franco. 2:ne provkragar mot 60 öre i frimärken. — Prova Mey-kragen och kragfrågan är löst för all framtid. Aterförsäljare antagas på alla platser där vi ej äro representerade.

Pris pr duss. Kr. 3:— för de dubbelvikta och Kr. 2:75 för de enkla. 35 olika modeller.

Till landsorten 3 duss. franco.
MEY'S STÄRKKRAGAR,
G:la Brogatan 32, Stockholm.

Se noga till att varje krage invändigt är stämplad "Mey & Edlich", endast då äkta.

FÖTVÅRD!

De av Prof. Med. Doktor M. Ramström, Upsala, ordinerade **Nogibol-Fotsalt och Boreol-Svett- och Fotströpulver** komplettera varandra, när Ni önska goda, starka o. hygieniska fötter, utan värk o. ömhet. Nogibol à kr. 1.50 o. 2.50 med gratis Nogibol-Liktornsplåster. Boreol à kr. 1.50 pr ströburk. Säljes i apotek drog- och lanthandl. **TEKNISKA FABRIKEN BORE,** Stockholm.

Piska

och Renovera **MATTORNA** vid Saltsjöbadens Kem. Tvätt.

Infört genom Stockholms Läkareförening

Doktor J. Arvedsons kurs i Sjukgymnastik, Massage Pedagogisk Gymnastik

medför enligt kungl. Maj:ts medgivande samma komp. och rättigheter som en kurs vid Gymn. Centralinstitutet.

Kursen, 2-årig börjar d. 15 sept. Prosp. på begäran gen. D:r J. Arvedson, adr. Odeng. 1, Sthlm.

Professor PATRIKHAGLUNDS
Gymnastisk-Ortopedisk-Kirurgiska Privatklänik.

Sturegatan 62, Stockholm. R. T. 75025. N. 8301. För behandling av hållnings- och rörelseorganens skador, sjukdomar, deformiteter och funktionsrubbingar

Dr A. Karsten

Medicinskt Elektricitets-, Ljus- och Röntgeninstitut
Kungsgatan 60, Stockholm

SILVO SILVER POLERMEDEL

För rengöring och polering av Guld, Silver, Nysilver, Aluminium, Tenn etc. etc. ... Lätt och bekväm att använda. Bevarar silvrets skönhet och charm.

Generalagenter:
GUST. F. BRATT & C:O GÖTEBORG

Fråga: Min jordgubbsylvt vill gärna mögla. Huru skall jag kunna förhindra detta?

Svar: Använd vid sylvtningen Hadenontabletter för sylvtning. En tablett är tillräcklig att hålla i kg. sylvt frisk och fri från mögel obergrensad tid. Med samma fördel användes Hadenon för all slags sylvt och saft. I parti från O. Sundström & Co. A.-B., Göteborg. (Annons.)

ster till d. s.? I så fall, vad är priset?

2) Är det dyrt att lära sig rida?
Gunn.

Svar: 1) I en kostymateljé kan man beställa en rococodräkt, även hyra, om det passar. Priset beror alldeles på av vad kvalitet dräkten är.

I de större mönsteraffärerna eller hos Buttericks, Drottninggatan 57, tillhandahållas mönster av alla slag. Mönster till hel klänning brukar kosta k r.: 50 eller något mer.

2) Ridlektioner kosta omkr. 4 kr. pr gång, billigare med kuponger.

Husligt arbete.

Fråga: Såg en fråga i Idun från bildad änkefru i 50-årsåldern som begär råd, att på bästa sätt få arbete inom det husliga gebitet. Jag vill härmed göra samma fråga till Idun. Jag har vana att sköta ett hem, är synnerligen barnkär och kan tillägga, att jag även är språkkunnig, så jag kan även antaga plats, där språk fordras. Jag längtar efter arbete, sysselsättning, är frisk och rörlig och har ett gott lynne. Är f. n. hos en släkting. Kan lämna de yppersta relationer.

Huru skall man betala en annons, om man vill ha en sådan i en huvudstadstidning och vill sända denna direkt och ej genom tidning här?

Finnes någon byrå, där bildade husföreståndarinnor kunna anmäla sig? *Tacksam Idunläsare.*

Svar: Har ni inte tänkt på att sköta ett skolhushåll? Det borde kunna passa er, som säger er tycka om barn. Ni kan ju även hjälpa med läxor, om så erfordras.

En annons kan skickas till en annonsbyrå, som styr om att den införes i lämpliga tidningar. Kostnaden uttages med postförskott, om ni säger till om det.

Ni kan dessutom vända er till Bildade Kvinnors Arbetsbyrå, Birger Jarlsgatan 18, Stockholm.

Språkstudier.

Fråga: För min 11-åriga flicka önskas tysk guvernant, bildad och musikalisk. Vart bör jag vända mig för att erhålla uppgift å lämplig sökande.

Mångårig prenumerant.

Svar: Vänd er till Bildade Kvinnors Arbetsbyrå, Birger Jarlsgatan 18, Stockholm. Där anskaffa de utländska guvernanter.

Blomsteraffär.

Fråga: Har tänkt att så småningom sätta upp blomsteraffär. För att erhålla kunskap i allt vad som hör till bindning och även skyltning och samtidigt studera språket, önskar jag fara utrikes. Vilket land är att föredraga, England el. Tyskland, och vilken stad där? Huru ordna med inackordering, billigt och bra?

Tacksam intresserad.

Svar: Om ni verkligen vill utbildas er i blomsterförsäljningsyrket, sker det bäst i Sverige, där blomsterodlingskonsten och vad därtill hör anses ha nått en mycket hög utveckling. I England, där det desutom är dyrt att leva

är vad som direkt hör till blomsteraffärer ej vidare utvecklat. Då vore Tyskland, särskilt Berlin och trakten däromkring bättre, men där är svårt om inte omöjligt för en utlänning att få plats som elev i någon blomsterhandel, och detta är ju alltid det första, nödvändiga steget på banan.

Sedan ni väl blivit utbildad i yrket, är det skäl i att fara ut och studera utländska förhållanden.

Guld och blommor.

Fråga: 1) Skulle gärna vilja veta vad vitt guld är för metall, är det värdefullt? t. ex. i ett armbandsur, priset ganska högt.

2) Såg på genomresa i Göteborgs trädgårdsförening en kantväxt omkring stora växthus i lilas, bedårande vackert, hade ej tillfälle att göra förfrågan, på grund av för knapp tid, tror att den heter *Nepeta*, vet ej fullständigt namn, vore tacksam att få veta det, samt hur och när på året den sättes, om i frö eller plantor, i så fall om man får köpa plantor därifrån? pris? Likaledes såg jag bakom John Erikssons-statyn ett stort träd med små mörkröda blommor, som rosor i miniatyr, av cirka en tioörings omkrets, skulle även vara tacksam att få veta vad det träd heter och varifrån man får köpa det?

3) Har sett en annons om vilohemmet Haga slott, där inackordering erhålles. Är det verkligen Haga slott, var inte det förr kungligt? Kan man utan anmälan få inackordering där för en dag, eller ett par? Endast för att få se slottet och trakten. Jag menar med anmälan att man inte behöver underrätta på förhand. Är inte så gott att förutbestämma, man vill vara ute mesta möjliga på en kort ferie. *Oviss.*

Svar: 1) Vitt guld är guld, fast det framställes med en färg liknande platina. Vitt guld är ej dyrare än guld men betydligt billigare än platina.

2) *Nepeta* är en blålilas kantväxt med rätt långa blomspiror. Som det är en perenn växt, planteras den bäst i september eller på våren med inköpta plantor. — Vänd er till Göteborgs Trädgårdsförening och begär deras katalog, så ser ni där priset pr 100 st. plantor. Då kan ni på samma gång fråga om det nämnda trädets. Kanske det helt enkelt är ett rött hagtornsträd. Beskrivningen på blommorna stämmer.

3) Det Haga slott, som motta-

Rosa fick ej guldpokalen.

Rosa fick ej guldpokalen. "Det är så man kan bli galen", säger hon och stirrar blek böljans lag är alltid svek. Men till nästa år vår Rosa stryker Sandhamn ur sin kosa.

Enastående medel för Avmagring

Nya tacksamhetskrivelser inkomma ständigt.

Jag tackar Eder för det första glas; genom att taga 38 st. tabletter precis enligt bruksanvisningen har jag nämligen minskat 2 kg. och 210 gr., vilket ju är ett lysande resultat.
Fröken A. H. R.

Rekvirerar härmed ett glas Facil-pastiller, då de verka förträffligt. Tackande Eder på förhand tecknar högaktingsfullt
A. C.

Är mycket belåten med Facil-pastillerna. Har minskat åtskilligt den tid jag använt dessa. Önskar ej få namnet under, endast P. K., inget annat.

Rekvirerar härmed 2 glas Facil-pastiller à 4:— kr. pr. st. till min adress. — Är synnerligen nöjd med resultatet och skriver nu för en väninna samtidigt.
Fru I. J.

FACIL

FACIL-pastillerna fordra ej diet, äro garanterat oskadliga och absolut verksamma. Facil-pastillerna fås på apoteken i glas à 100 st. till kr. 4:—. Beloppet kan även insändas i frimärken till Facil-Depoten, postbox 365, Stockholm I, som då sänder Eder ett glas portofritt och diskret. Noggrann bruksanvisning medföljer.

ger inackorderingar, ligger i närheten av Enköping och är egentligen restaurangpersonalernas vilohem. Möjligen mottagas även andra gäster.

Ett annat Haga ligger intill Strängnäs och är ett vanligt pensionat.

Haga slott har intet pensionat. Under juli månad är mycket osäkert att få plats i ett pensionat utan att på förhand ha beställt rum.

Utmärkta organ

för

annonsering i landsorten:

- Arboga:** Arboga-Posten.
- Avesta:** Avesta-Posten.
- Bollnäs:** Tidningen Ljusnan.
- Borlänge:** Borlänge Tidning.
- Borås:** Borås Tidning.
- Eskilstuna:** Eskilstuna-Kuriren.
- Falkenberg:** Hallands Nyheter.
- Falun:** Falu-Kuriren.
- Gävle:** Gefle-Posten.
- Halmstad:** Halland med Halländingen.
- Hedemora:** Södra Dalarnes Tidning.
- Hudiksvall:** Hudiksvalls-Tidningen.
- Hälsingborg:** Hälsingborgs-Dagblad.
- Härnösand:** Härnösands-Posten.
- Hörby:** Mellersta Skåne.
- Jönköping:** Smålands Allehanda.
- Kalmar:** Barometern.
- Karlskrona:** Karlskrona-Tidningen.
- Katrineholm:** Katrineholms-Kuriren.
- Köping:** Bergslagsbladet.
- Landskrona:** Landskrona-Posten.
- Linköping:** Östgöten.
- Ludvika:** Ludvika Tidning.
- Luleå:** Norrbottens-Kuriren.
- Lysekil:** Lysekils-Posten.
- Malmö:** Skånska Aftonbladet.
- Mariestad:** Tidning för Skaraborgs län.
- Mjölby:** Mjölby Tidning.
- Mora:** Mora Tidning.
- Norrköping:** Norrköpings Tidningar.
- Nyköping:** Södermanlands Läns Tidning.
- Nässjö:** Nässjö-Tidningen.
- Piteå:** Norrbottens Allehanda.
- Skara:** Skaraborgs Läns Tidning.
- Skellefteå:** Skelleftebladet.
- Skövde:** Skaraborgs Läns Annonsblad.
- Sollefteå:** Sollefteå-Bladet.
- Sundsvall:** Sundsvalls-Posten.
- Säter:** Sätters Tidning.
- Söderhamn:** Söderhamns Tidning.
- Söderköping:** Söderköpings-Posten.
- Södertälje:** Södertälje Tidning.
- Tranås:** Tranås Tidning.
- Trälleborg:** Trälleborgs Allehanda.
- Uddevalle:** Bohusläningen.
- Ulricehamn:** Ulricehamns Tidning.
- Umeå:** Västerbottens-Kuriren.
- Uppsala:** Tidningen Uppsala.
- Vadstena:** Östgöta-Bladet.
- Visby:** Gotlänningen.
- Vänersborg:** Elfsborgs Läns Annonsblad.
- Västervik:** Västerviks-Tidningen.
- Västerås:** Westmanlands Allehanda.
- Växjö:** Nya Växjöbladet.
- Ängelholm:** Engelholms Tidning.
- Örebro:** Örebro Dagblad.
- Örnsköldsvik:** Örnsköldsviks Allehanda.
- Östhammar:** Östhammars Tidning.

DETTA!!
AR
ONÖDIGT
DU SKALL
KÖPA

VIKING TEXTILKRÄM

DEN SMETAR ICKE!
FINNES I
VIT
LJUSGRÅ GRÅ OCH
SANDFÄRG.

MANFREDO

Arbetet
går med liv och lust
efter en portion

**Gyllenhammars
HAVRE-
MUST**

S.S.

De svenska
kökens vederhäfti-
gaste förvaringskärl
äro

Höganäbolagets
Hushållskärl

Höganäbolaget
Höganäs

Det är ett nöje att baka kaffebröd,
ty baket blir alltid lyckat, om
man använder det kraftiga och
absolut smakfria bakpulvret

**EKSTRÖMS JÄST-
MJÖL**
Bakpulvret man alltid kan lita på.